

Załącznik 1 do uchwały nr 447/2022
Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej
z dnia 28 września 2022 r.

AKADEMIA PEDAGOGIKI SPECJALNEJ
IM. MARII GRZEGORZEWSKIEJ

Program studiów

Kierunek:
Pedagogika zdolności
i informatyki

Studia drugiego stopnia

Obowiązujący
od roku akademickiego 2022/2023

Warszawa, 2022 r.

SPIS TREŚCI

1.CHARAKTERYSTYKA OGÓLNA PROGRAMU STUDIÓW	4
2. EFEKTY UCZENIA SIĘ.....	11
3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA KONCEPCJI KSZTAŁCENIA	16
4. OPISY MODUŁÓW ZAJĘĆ	17
4.1. OPIS MODUŁU KIERUNKOWEGO PRZYGOTOWANIA MERYTORYCZNEGO DO WYKONYWANIA ZADAŃ PEDAGOGA	17
HISTORIA MYŚLI PEDAGOGICZNEJ	18
TEORIE I NURTY WE WSPÓŁCZESNEJ PEDAGOGICE.....	19
ELEMENTY PSYCHOLOGII EMOCJI I MOTYWACJI.....	19
PSYCHOPATOLOGIA ROZWOJU	20
DIAGNOZA PEDAGOGICZNA	21
DORADZTWO ZAWODOWE I EDUKACYJNE	22
TERAPIA PEDAGOGICZNA UCZNIÓW Z PARCJALNYMI ZABURZENIAMI ROZWOJU.....	23
REEDUKACJA I TERAPIA PEDAGOGICZNA	24
PRACA Z UCZNIEM ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI	25
WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI I ŚRODOWISKIEM SZKOŁY.....	26
WARSZTAT PEDAGOGA SZKOLNEGO	27
WARSZTAT KOMPETENCJI WYCHOWAWCZYCH	28
DZIAŁANIA ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH NA RZECZ DZIECI I RODZIN	29
PODSTAWY PEDAGOGIKI ZDOLNOŚCI	30
WSPÓŁCZESNE KIERUNKI BADAŃ NAD ZDOLNOŚCIAMI I TWÓRCZOŚCIĄ	30
PEDAGOGICZNA DIAGNOZA ZDOLNOŚCI UCZNIÓW	31
METODY IDENTYFIKACJI UCZNIÓW ZDOLNYCH	32
UCZNIOWSKIE PROJEKTY EDUKACYJNE	32
PSYCHOLOGICZNE KONCEPCJE TWÓRCZOŚCI.....	33
SEMINARIUM PEDAGOGIKI TWÓRCZOŚCI.....	34
MENTORING I TUTORING W EDUKACJI	34
MISTRZOSTWO PEDAGOGICZNE	35
TAKT PEDAGOGICZNY.....	36
OCENIANIE I EWALUACJA W SZKOLE.....	37
SEMINARIUM DYPLOMOWE -1	39
BADANIA JAKOŚCIOWE W EDUKACJI – PROJEKT BADAWCZY 1.....	39
SEMINARIUM DYPLOMOWE – 2.....	40
TRANSLATORIUM W JĘZYKU OBCYM	41
BADANIA ILOŚCIOWE W EDUKACJI – PROJEKT BADAWCZY 2.....	41
PRAWNE ASPEKTY POMOCY PEDAGOGICZNEJ.....	42
WSPÓŁCZESNE NURTY FILOZOFII.....	43
SEMINARIUM DYPLOMOWE –3	43
PRAWA CZŁOWIEKA I PRAWA DZIECKA	44
PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ W EDUKACJI.....	45
SEMINARIUM MAGISTERSKIE – 4 I ZŁOŻENIE PRACY.....	45

4.2. OPIS MODUŁU PRZYGOTOWANIA MERYTORYCZNEGO DO NAUCZANIA INFORMATYKI.....	46
PROGRAMOWANIE	47
INFORMATYCZNE NARZĘDZIA KSZTAŁCENIA ZDALNEGO	48
PLATORMY E-LEARNINGOWE I NARZĘDZIA KOMUNIKACJI ZDALNEJ	48
MODELOWANIE GRAFIKI 3D	49
PROJEKTOWANIE POMOCY DYDAKTYCZNYCH 3D	49
MODELOWANIE INFORMATYCZNE.....	50
KOMPUTEROWA ANALIZA DANYCH ILOŚCIOWYCH.....	51
WARSZTAT INFORMATYCZNY BADACZA	51
SOCIAL LEARNING – WYKORZYSTANIE MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH W PROCESIE KSZTAŁCENIA	52
TECHNOLOGIE INFORMATYCZNE W LABORATORIUM INNOWACJI	53
INFORMATION TECHNOLOGY AND SOCIETY - WYKŁAD MONOGRAFICZNY W JĘZYKU OBCYM	53
INFORMATYCZNE NARZĘDZIA ORGANIZACJI PRACY SZKOŁY	54
KOMPUTER JAKO NARZĘDZIE ZWIĘKSZAJĄCE POZIOM PRODUKTYWNOŚCI I ORGANIZACJI PRACY	54
4.3. OPIS MODUŁU PRZYGOTOWANIA DYDAKTYCZNEGO DO WYKONYWANIA ZADAŃ PEDAGOGA SZKOLNEGO – PEDAGOGA ZDOLNOŚCI	56
SZKOLNA PEDAGOGIKA ZDOLNOŚCI	56
SZKOLNY PROGRAM WSPIERANIA UCZNIÓW ZDOLNYCH	57
METODYKA ZAJEĆ EDUKACYJNO-WYCHOWAWCZYCH	57
PRAKTYKA ZWIĄZANA Z PRACĄ PEDAGOGA SZKOLNEGO	58
4.4. OPIS MODUŁU PRZYGOTOWANIA DYDAKTYCZNEGO DO NAUCZANIA INFORMATYKI	60
METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ.....	60
METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI W KLASACH IV-VIII W SZKOLE PODSTAWOWEJ	61
METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI W SZKOLE PONADPODSTAWOWEJ	62
METODYKA KSZTAŁCENIA KOMPLEMENTARNEGO.....	62
PRAKTYKA ZAWODOWA – DYPLOMOWA W SZKOLE	63

1. CHARAKTERYSTYKA PROGRAMU STUDIÓW

Nazwa kierunku studiów	Pedagogika zdolności i informatyki
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji	poziom 7
Poziom studiów	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma/formy studiów	studia stacjonarne
Liczba semestrów	4
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów	120 ECTS
Tytuł zawodowy nadawany absolwentkom/absolwentom	Magister
Łączna liczba godzin zajęć	studia stacjonarne:1050 godzin
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta(tkę)w trakcie całego cyklu kształcenia	Wykorzystywane w procesie kształcenia sposoby weryfikacji efektów to: egzaminy pisemne, ustne, kolokwia, eseje, dyskusja, praca w zespołach, indywidualna praca na zajęciach, prezentacje multimedialne, realizacja projektów, wykonywanie i prezentacja prac domowych. Stosowane przez nauczycieli sposoby weryfikacji efektów uczenia się, w tym ich adekwatność, oceniane są podczas hospitacji. Wszelkie uwagi na ten temat odnotowywane są w „Protokole hospitacji”.
Sposoby oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta(tkę)w trakcie całego cyklu kształcenia	Kryteria oceny pracy ustalone przez prowadzącego zajęcia lub skale punktowe z przedziałami odpowiadającymi skali ocen przyjętej w APS (2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0). Szczegółowe kryteria oceny znajdują się w sylabusie przedmiotu zamieszczonych w systemie USOS.
Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	120 ECTS
Procentowy udział liczby punktów ECTS (w łącznej liczbie punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów) uzyskanych w ramach zajęć zdalnych	Nie więcej niż 15%
Dziedziny nauki/sztuki i dyscypliny	Dziedzina nauk społecznych, dyscyplina: pedago-

ny naukowe/artystyczne, do których odnoszą się efekty uczenia się	gika; Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych, dyscyplina: informatyka
Procentowy udział liczby punktów ECTS (w łącznej liczbie punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów) dla każdej z dyscyplin, do której przyporządkowany został kierunek studiów, ze wskazaniem dyscypliny wiodącej	pedagogika 79%, informatyka 21%
Wymiar praktyk zawodowych	120 godzin
Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych	Zasady odbywania praktyk określone są w „Regulaminie praktyk”; forma i przebieg praktyk opisane w sylabusach praktyk.
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych	4 ECTS
Procentowy udział punktów ECTS (w łącznej liczbie punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów), które student uzyskuje w ramach zajęć do wyboru	38% (ECTS)
Procentowy udział punktów ECTS (w łącznej liczbie punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów), którą student musi uzyskać w ramach zajęć: związanych z prowadzoną na uczelni działalnością naukową** w dyscyplinie/dyscyplinach do których przyporządkowany został kierunek studiów (w przypadku profilu ogólnoakademickiego) lub kształtujących umiejętności praktyczne (w przypadku profilu praktycznego)	Student zdobywa w ramach zajęć związanych z prowadzoną na uczelni działalnością naukową 64% ogólnej liczby punktów ECTS.
Wskazanie związków z misją uczelni i strategią jej rozwoju	Studia na kierunku Pedagogika zdolności i informatyki pozostają w ścisłym związku z misją Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej. Program kształcenia eksponuje wyrażony w misji uczelni głęboki humanizm, który wyraża się przede wszystkim w kształceniu kadry pedagogicznej – pedagogów szkolnych oraz nauczycieli informatyki uwrażliwionych na problematykę

zdolności, troszczących się o wszechstronny rozwój osób i środowisk, na rzecz których będą pracować. Program kształcenia skoncentrowany jest nauczniu posiadającym różnorodne zdolności i uzdolnienia a jednocześnie potrzebującym wsparcia, aby tkwiącego w nim potencjału nie utracić. Szczególne miejsce zajmuje w programie kształcenia idea Marii Grzegorzewskiej wskazująca na twórczość jako narzędzie rozwoju osobistego. Edukacja na tym kierunku odwołuje się do koncepcji poszukiwania adekwatnych i skutecznych środków oddziaływania, a co za tym idzie, sięgania także do nowoczesnych technologii. Specyfiką tego kierunku jest fakt, że techniczny aspekt kształcenia informatycznego współdziała z aspektem humanistycznym, czyniąc edukację studentów nowoczesną i odpowiadającą potrzebom współczesnego świata.

Studia drugiego stopnia są kontynuacją kierunku Pedagogika zdolności i informatyki realizowanego w ramach studiów pierwszego stopnia, ale kierunek jest otwarty także dla absolwentów studiów pierwszego stopnia z innych uczelni, którzy w ramach realizacji standardu kształcenia do wykonywania zawodu nauczyciela osiągnęli przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne, zrealizowali część efektów dydaktycznych do prowadzenia zajęć wychowawczych oraz do nauczania przedmiotu informatyka w szkole, a także uzyskali uprawnienia do kontynuacji studiów nauczycielskich na II stopniu, realizujących efekty z zakresu zajęć i przedmiotu i nadających uprawnienia do pracy w charakterze nauczyciela pedagoga szkolnego oraz nauczyciela informatyki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej *zgodnie z Rozporządzeniem MNiSW z dn. 25 lipca 2019 w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela* (Dz.U. 2019 r. poz. 1450).

Kształcenie na kierunku realizuje wskazane w misji uczelni posłannictwo przygotowania świątłych i twórczych pedagogów, dbających jednocześnie o rozwijanie własnej osobowości oraz poszerzanie umiejętności zawodowych. Realizuje ono misję uczelni także poprzez dbałość o zwiększanie jej potencjału naukowego, korzystanie kadry akademickiej z aktualnych osiągnięć naukowych, ale przede wszystkim prowadzenie badań podstawowych i aplikacyjnych, prowadzenie międzynarodowej współpracy naukowej, a także zaangażowa-

	<p>nie w proces tworzenia i wzmacniania środowisk naukowych i kreowanie nowych wymiarów kształcenia pedagogicznego. Prowadzone zajęcia mają ścisły związek z badaniami realizowanymi przez pracowników naukowo-dydaktycznych, uwzględniają dynamiczne zmiany szczególnie w zakresie informatyki i dydaktyki wykorzystujące nowoczesne technologie.</p> <p>Koncepcja kształcenia na kierunku Pedagogika zdolności i informatyki uwzględnia cele nakreślone w przyjętej strategii rozwoju uczelni wyraźnie akcentując ściśle powiązanie między prowadzonymi badaniami naukowymi i dydaktyką. Program kształcenia wpisuje się w cele strategiczne w obszarze odpowiadania na oczekiwania rynku pracy i nawiązywania współpracy ze środowiskiem zewnętrznym.</p>
Sylwetka absolwenta(tki)	<p>Absolwent(ka) studiów drugiego stopnia na kierunku Pedagogika zdolności i informatyki to osoba posiadająca wiedzę i umiejętności zarówno w zakresie merytorycznym jak i metodycznym w obszarach edukacji informatycznej oraz pedagogiki szkolnej i pedagogiki zdolności, a także kompetencje społeczne potrzebne w pracy pedagoga szkolnego i nauczyciela przedmiotów informatycznych. Absolwent(ka) uzyskuje unikatowe w Polsce umiejętności, łączące kompetencje informatyczne i pedagogiczne (ze szczególnym naciskiem na kompetencje twórcze), jest przygotowany(a) do bycia nauczycielem przedmiotów informatycznych, wrażliwym na potrzeby uczniów zdolnych oraz doświadczających trudności lub do pełnienia funkcji pedagoga szkolnego swobodnie korzystającego z nowoczesnych technologii. Wiedza, umiejętności i kompetencje są opanowane przez absolwenta(tkę) na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji.</p> <p>Uzyskanie określonych wyżej kompetencji jest możliwe dzięki realizacji bloków przedmiotowych merytorycznych i metodycznych z obszaru pedagogiki, pedagogiki zdolności oraz informatyki.</p> <p>Pierwszym filarem kształcenia na kierunku są zajęcia merytoryczne i metodyczne z zakresu pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości, a także zajęcia uwzględniające specyfikę pracy pedagoga szkolnego. Wiedza z tych obszarów w pierwszej kolejności stymuluje studenta(tkę) do działań na rzecz rozwoju własnych zdolności oraz kreatywności. Student(ka) poznaje modele zdolności, uczy</p>

się identyfikować uczniów zdolnych i wspierać ich w rozwoju. Poznaje szkolne i pozaszkolne formy wsparcia uczniów zdolnych. Jest gotowy(a) i kompetentny(a) do podejmowania działań na rzecz rozwój potencjału twórczego uczniów oraz postawy twórczej. Ma wiedzę dotyczącą specyfiki pracy z uczniami zdolnymi oraz potrafi dostosować zajęcia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (do posiadanych przez uczniów zdolności oraz doświadczanych trudności). Posiada rozbudowane kompetencje do pracy pedagoga szkolnego – związane z diagnozą, terapią pedagogiczną i doradztwem zawodowym. Jest przygotowany(a) do pomocy wychowawcom klas w rozpoznawaniu indywidualnych potrzeb uczniów oraz analizowaniu przyczyn niepowodzeń szkolnych i trudności wychowawczych, organizowaniu działań przeciwdziałających zauważonym problemom, prowadzenia prelekcji i dyskusji na tematy ważne dla młodzieży; informowania rodziców i uczniów o możliwościach i procedurze uzyskania pomocy materialnej, współdziałania z organami szkoły, policją, sądami w przypadkach wykroczeń.

Jego (jej) wiedza jest wzbogacona o treści z zakresu kształcenia psychologiczno-pedagogicznego, dydaktycznego oraz kierunkowego, wspierającego efektywne studiowanie, a następnie odpowiedzialne podejmowanie zadań zawodowych nauczyciela. Student(ka) zdobywa i poszerza wiedzę na temat rozwoju i kształcenia uczniów podczas zajęć z pedagogiki, psychologii. Ma rozszerzoną wiedzę dotyczącą systemu oświaty i organizacji pozarządowych działających w sektorze edukacji. Ma także pogłębioną wiedzę i umiejętności potrzebne do prowadzenia badań w naukach społecznych i jest świadomy(a) ich etycznego wymiaru. Absolwent(ka) studiów dysponuje wiedzą o różnych środowiskach wychowawczych, o strukturze i funkcjach systemu edukacji, celach, podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowania różnych instytucji edukacyjnych, opiekuńczych czy kulturalnych, potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej; ma wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, a także o realizatorach tej działalności, ze szczególnym uwzględnieniem działalności zawodowej nauczycieli. Ma wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej i społecznej oraz

	<p>wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju; potrafi pracować w zespole pełniąc różne role oraz ma elementarne umiejętności organizacyjne, pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych.</p> <p>Kolejny blok przedmiotów przygotowuje studenta(tkę) w poszerzonym zakresie do efektywnego korzystania z nowoczesnych technologii we własnym rozwoju oraz realizacji zajęć informatycznych z wykorzystaniem komputerów, urządzeń mobilnych i robotów edukacyjnych oraz aktualnego oprogramowania edukacyjnego, biurowego, graficznego itp. Absolwent(ka) jest przygotowany(a) do dostrzegania i podejmowania zadań programistycznych i rozwiązywania problemów dzięki zajęciom z zakresu programowania i modelowania informatycznego. Korzystając w sposób świadomy i odpowiedzialny z zasobów Internetu, mediów społecznościowych, stosuje narzędzia informatyczne do kształcenia zdalnego i organizacji pracy szkoły. Jest przygotowany(a) do wykorzystania narzędzi TI w opracowywaniu danych badawczych. Konstruuje pomoce dydaktyczne, stosuje programy do obróbki grafiki.</p> <p>Przygotowaniu merytorycznemu towarzyszy przygotowanie metodyczne w zakresie edukacji informatycznej dla różnych form kształcenia i różnych grup wiekowych odbiorców (od dzieci w wieku przedszkolnym do pracy z osobami dorosłymi). Absolwent(ka) tego kierunku jest w szczególności przygotowany(a) do realizacji zajęć informatycznych w szkołach i pozaszkolnych formach kształcenia dzieci i młodzieży.</p> <p>Wiedza i umiejętności absolwentów i absolwentek są weryfikowane i wzbogacane w trakcie praktyk w różnych instytucjach edukacyjnych, co zapewnia wszechstronność i elastyczność ich działań.</p> <p>Absolwent(ka) uzyskuje kwalifikacje do pracy w charakterze nauczyciela pedagoga szkolnego o poszerzonych kompetencjach w zakresie opieki nad uczniem zdolnym oraz nauczyciela informatyki w szkole podstawowej i ponadpodstawowej. Może także znaleźć zatrudnienie w placówkach edukacyjnych poza systemem oświatowym, w tym świetlicach, placówkach upowszechniania kultury, a także branży szkoleniowej w firmach komercyjnych, fundacjach.</p>
--	---

** Uwzględnia się zajęcia przygotowujące do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

2. EFEKTY UCZENIA SIĘ

Efekty uczenia się na kierunku Pedagogika zdolności i informatyki zostały ukształtowane zgodnie z założeniami Standardów Kształcenia Nauczycieli i odwołują się do poziomu 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji na etapie studiów I stopnia oraz poziomu 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji na etapie studiów II stopnia.

Odniesienie uniwersalnej charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji		
Absolwent(ka) kierunku Pedagogika zdolności i informatyki studia drugiego stopnia		Symbol efektu zPRK
zna i rozumie:	w pogłębionym stopniu wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu kształcenia, a także etyczne, ekonomiczne, prawne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów.	P7U_WK P7U_WG
potrafi:	wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT), przystosowywać istniejące lub opracowywać nowe metody i narzędzia, wykonywać zadania oraz formułować i rozwiązywać problemy z wykorzystaniem nowej wiedzy, także z innych dziedzin, samodzielnie planować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie, komunikować się ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, odpowiednio uzasadniać stanowiska.	P7U_UU P7U_UK P7U_UO
jest gotów / gotowa do:	do tworzenia i rozwijania wzorów właściwego postępowania w środowisku pracy i życia, podejmowania inicjatyw, krytycznej oceny siebie oraz zespołów i organizacji, w których uczestniczy, przewodzenia grupie i ponoszenia odpowiedzialności za nią.	P7U_KK P7U_KO P7U_KR

Nr efektu	Efekty uczenia się dla kierunku Pedagogika zdolności i informatyki	Symbol efektu PRK	Nr efektu szczegółowego SZN	Nr efektu ogólnego SZN
W zakresie WIEDZY absolwent(ka):				
EPI2_W1	Ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o miejscu pedagogiki oraz informatyki w systemie nauk, o ich przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi, zna w stopniu rozszerzonym właściwą dla nich terminologię oraz modele teoretyczne.	P7S_WK	A.2.W1.; A.1.W3.	
EPI2_W2	Ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz	P7S_WG	A.1.W4.; B1W2; B.2.W.3	

	wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej dotyczącej procesów edukacyjnych; zna teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych.			
EPI2_W3	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych kierunkach rozwoju pedagogiki, w tym pedagogiki zdolności jako jej subdyscypliny, nurtach i systemach pedagogicznych, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania oraz rozumie postulat wieloparadygmatyczności w pedagogice (w tym w pedagogice zdolności jako jej subdyscyplinie).	P7S_WG	A.1.W2.	
EPI2_W4	Ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia w aspekcie psychologicznym, jak i społecznym oraz kulturowym, stanowiącą podstawę projektowania i realizacji działalności edukacyjnej.	P7S_WK	B.1.W2.	
EPI2_W5	Ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego, jak też różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych.	P7S_WG	B.2.W.3	
EPI2_W6	Ma rozszerzoną i uszczegółowioną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji.	P7S_WK	B.2.W.1	O.1.1.W.8.; O.1.1.W.9.; O.1.1.W.10.
EPI2_W7	Ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach i realizatorach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, działalności zawodowej nauczycieli.	P7S_WG	B.2.W.2.; B.1.W.5.	O.1.1.W.3.; O.1.1.W.11.
EPI2_W8	Ma rozszerzoną wiedzę metodologiczną na temat projektowania i prowadzenia badań w pedagogice ze szczególnym uwzględnieniem metod badań stosowanych w naukach społecznych; zna zasady i normy etyczne związane z realizacją badań.	P7S_WK	A.2.W6.	
EPI2_W9	Ma pogłębioną i stale aktualizowaną wiedzę z obszaru informatyki, w szczególności na temat komputerów, urządzeń mobilnych oraz robotów edukacyjnych, programowania oraz obsługi programów użytkowych.	P7S_WG	A.2.W3.; A.2.W5.	
EPI2_W10	Ma uszczegółowioną wiedzę dotyczącą zadań zawodowych pedagoga szkolnego	P7S_WG P7S_WK	A.1.W1.; A.1.W5.;D.1.W1.; D.2.W1.; D.2.W2.; D.2.W3.	O.1.1.W.4.; O.1.1.W.5.; O.1.1.W.12.; O.1.1.W.7.; O.1.1.W.13.
EPI2_W11	Zna specyfikę pracy nauczyciela informatyki, w tym metodykę przedmiotu oraz potrzebę stałego doskonalenia warsztatu pracy.	P7S_WG	E.1.W4; E.1.W8.	
EPI2_W12	Zna zasady i metody pracy dydaktycznej, opiekuńczej i wychowawczej z uczniem uwzględniającej jego różnorodne potrzeby i uwarunkowania rozwoju.	P7S_WG;P 7S_WK	C.W6.; E.1.W2.; E.1.W3.;E.1.W5.; E.1.W7.;E.1.	

			W13.; E.1.W15.;D.1. W3.;D.1.W5.;D .1.W8.; D.1.W10.;D.1. W11.;D.1.W15	
EPI2_W13	Ma uszczegółowioną wiedzę na temat fundamentalnych dylematów współczesnej cywilizacji (w tym dylematów etycznych), osadzoną w kontekście wyzwań i zadań dla edukacji.	P7S_WK	A.2.W2.	
EPI2_W14	Ma pogłębioną wiedzę na temat ekonomicznych, prawnych i etycznych uwarunkowań różnych rodzajów działalności pedagogicznej, w tym tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości; zna zasady zarządzania zasobami własności intelektualnej.	P7		
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka):				
EPI2_U1	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych.	P7U_UW	A.1.U.2.	01.2.U.3.
EPI2_U2	Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych przy użyciu różnych źródeł i interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych i wychowawczych.	P7U_UW	A.1.U.1.; B.1.U1.; B.1.U2.; B.1.U6.; B.2.U6.; B.3.U1.; B.3.U2.; B.3.U3.; B.3.U4.; B.3.U6.	01.2.U.3; 0.1.2.U.1; 0.1.2.U.11.
EPI2_U3	Posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, przygotowuje opracowania poprawne pod względem językowym.	P7U_UW	A.1.U.4.	0.1.2.U.15.
EPI2_U4	Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla pedagoga szkolnego i nauczyciela informatyki sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania działań edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych uczniów, w tym ze zróżnicowanymi potrzebami edukacyjnymi. Potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w obszarach praktyki pedagogicznej.	P7U_UW; P7U_UO.	A.1.U.3.; A2.U.5.; .A.1.U.6.; A.1.U.8.; E.1.U3.; E.1.U.2.; E.1.U.7.; E.1.U.10; D.1.U.7.; D.1.U.8.; D.1.U.9.; E.1.U5.; E.1.U4.	0.1.2.U.12.0.1.2. U.3.; 0.1.2.U.6.; 0.1.2.U.7.; 0.1.2.U.2.; 0.1.2.U.2.; 0.1.2.U.4.; 0.1.2.U.5.;0.1.2. U.3.; 0.1.2.U.8.

EPI2_U5	Posiada pogłębione umiejętności komunikacyjne, potrafi właściwie prezentować własne stanowisko, adekwatnie reagować w sytuacjach konfliktowych i stresujących, prowadzić debatę, dostosować sposób komunikacji do kompetencji odbiorców.	P7U_UW; P7U_UO	C.U.1.; B.1.U3.; B.1.U4.; B.2.U4.; B.1.U7.	
EPI2_U6	Potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, również korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych.	P7U_UW	A.1.U.4.	0.1.2.U.15.
EPI2_U7	Ma umiejętności językowe w zakresie studiowanego kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	P7U_WW		
EPI2_U8	Potrafi pracować w zespole; przyjąć rolę lidera; podejmować działania integrujące zespoły uczniowskie.	P7U_UO	C.U.2.;D.1.U.6.	0.1.2.U.9.
EPI2_U9	Potrafi animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjnych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy i rozwijać postawę twórczą, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie.	P7U_UU	A.1.U.7.; B.2.U7.; D.1.U.10.; D.1.U.5.	0.1.2.U.6.; 0.1.2.U.7.; 0.1.2.U.18.
EPI2_U10	Potrafi rozwiązywać złożone problemy informatyczne, integrując wiedzę w tym zakresie, stosować terminologię, posługiwać się oprogramowaniem komputerowym, aplikacjami internetowymi, przygotowywać algorytmy, programować w różnych środowiskach programistycznych i językach programowania, stosować rozwiązania informatyczne w sytuacjach edukacyjnych	P7U_UW	A.2.U.1.; A.2.U2.; A.2.U5.	0.1.2.U.15.
EPI2_U11	Umie w sposób swobodny i świadomy korzystać z Internetu, kierując się zasadami bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowej, umie wymienić zagrożenia i konsekwencje nieprzestrzegania tych zasad; umie wyszukiwać, weryfikować wiarygodność znalezionych danych oraz prezentować własne opracowania z poszanowaniem praw autorskich.	P7U_UW	A.2.U.6.	
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka):				
EPI2_K1	Jest gotów/gotowa do pogłębiania swojej wiedzy i umiejętności, do krytycznej analizy odbieranych treści oraz ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.	P7U_KK	E.1K8.; E.1K9.;A.1.K1.; B.2.K3.	
EPI2_K2	Docenia znaczenie nauki dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanych dyscyplin naukowych i budowania warsztatu pracy, a w sytuacjach problemowych poszukuje wiedzy eksperckiej.	P7U_KO	E.2.K1.	

EPI2_K3	Odznacza się rozważą i dojrzałością w rozumieniu roli pedagoga i nauczyciela oraz gotowością do rozwijania dorobku zawodu i podtrzymywania jego etosu, będąc przekonanym o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej.	P7U_KK	B.1.K1.;A.1.K1.; ; B.2.K4.	0.1.3.K.1.
EPI2_K4	Jest gotów/gotowa do działania w sposób przedsiębiorczy.	P7U_K		0.1.3.K.6.
EPI2_K5	Odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, postępuje odpowiedzialnie wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku i pośrednio modeluje to podejście wśród innych.	P7U_K; P7U_KR	A1.K2.; B.3.K1.	0.1.3.K.2.
EPI2_K6	Wykazuje wrażliwość na problemy społeczne i edukacyjne, gotowość do komunikowania się i współpracy z otoczeniem oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne na rzecz interesu publicznego, w tym osób wymagających opieki, pomocy i szczególnej troski.	P7U_K; P7U_KO; P7U_KK	B.1.K2.; B.2.K1.	0.1.3.K.7.; 0.1.3.K.4.; 0.1.3.K.3.
EPI2_K7	Jest gotów/gotowa oddziaływać na postawy uczniów związane z rozwojem społecznym i poznawczym oraz nawykiem uczenia się przez całe życie z wykorzystaniem nowoczesnych technologii.	P7U_KK; P7U_KO	E.1.K8; E.1.K9; E.1.K5.; D.1.K5.; C.K1.	

3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA KONCEPCJI KSZTAŁCENIA

Program studiów ma strukturę modułową. Moduły zostały wyznaczone przez standardy kształcenia nauczycieli. Na strukturę programu składają się:

- A) Moduł kierunkowego przygotowania merytorycznego do wykonywania zadań pedagoga
- B) Moduł przygotowania merytorycznego do nauczania informatyki,
- C) Moduł przygotowania dydaktycznego do wykonywania zadań pedagoga szkolnego – zdolności
- D) Moduł przygotowania dydaktycznego do nauczania informatyki.

Należy zaznaczyć, że wymagania formalne odnośnie liczby ECTS oraz liczby godzin poszczególnych modułów wynikające ze standardów kształcenia nauczycieli zostały spełnione na studiach I stopnia, studia II stopnia rozszerzają i pogłębiają wiedzę i są kontynuacją kierunku Pedagogika zdolności i informatyki.

Moduły są obligatoryjne dla wszystkich studentów kierunku, przy czym w ramach modułu student realizuje zajęcia oznaczone jako zajęcia do wyboru, dokonując wyboru jednego z zaproponowanych alternatywnie przedmiotów.

Program prowadzi do uzyskania kwalifikacji pedagoga szkolnego i nauczyciela informatyki.

4. OPISY MODUŁÓW ZAJĘĆ

4.1. OPIS MODUŁU KIERUNKOWEGO PRZYGOTOWANIA MERYTORYCZNEGO DO WYKONYWANIA ZADAŃ PEDAGOGA

Celem realizacji Modułu kierunkowego jest uzyskanie przez studentów wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią nauk humanistycznych i społecznych, które są niezbędne dla rozumienia istoty procesów wychowania, opieki i kształcenia oraz dla pedagogicznego działania. Stanowi on programową podstawę dla modułów dydaktycznych.

Moduł kierunkowy zawiera w sobie przedmioty czerpiące z dorobku nauk dla pedagogiki podstawowych i pomocniczych, takich jak filozofia, prawo. W treściach Modułu uwzględniono przygotowanie studentów do prowadzenia badań naukowych, a także do napisania pracy dyplomowej, a w perspektywie również znajdowania swojego miejsca na rynku pracy.

Ponadto celem realizacji Modułu przygotowania merytorycznego do wykonywania zadań pedagoga – pedagoga zdolności – jest uzyskanie przez studentów wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z zakresu pracy pedagoga szkolnego, w tym w zakresie identyfikacji specjalnych potrzeb uczniów oraz wspierania ich rozwoju. Znaczną grupę stanowią przedmioty przygotowujące do diagnostyki pedagogicznej, doradztwa, jak i rozwiązywania problemów szkolnych uczniów. Moduł zawiera także przedmioty z obszaru pedagogiki i psychologii, uwzględnia również zagadnienia związane z zawodem nauczyciela.

Ponadto moduł prezentuje zagadnienia z zakresu pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości, rozwijania uczniów zdolnych w środowisku rodzinnym, szkolnym i z pomocą innych instytucji. Ukończenie modułu wymaga uzyskania 77 punktów ECTS podczas 690 godz. dydaktycznych zajęć

Moduł realizują następujące przedmioty:

Nazwa przedmiotu	Liczba punktów ECTS	Liczba godzin
Historia myśli pedagogicznej	2	30
Teorie i nurty we współczesnej pedagogice	2	15
Elementy psychologii emocji i motywacji	4	30
Psychopatologia rozwoju	3	30
Diagnoza pedagogiczna	2	30
Doradztwo zawodowe i edukacyjne	2	15
Terapia pedagogiczna uczniów z parcjalnymi zaburzeniami rozwoju	3	30
przedmioty do wyboru z grupy: Wsparcie ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (Reedukacja i terapia pedagogiczna albo Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi)	3	30
Współpraca z rodzicami i środowiskiem szkoły	2	30

przedmioty do wyboru z grupy: Warsztaty praktyczne pedagoga (Warsztat pedagoga szkolnego albo Warsztat kompetencji wychowawczych)	2	30
Działania organizacji pozarządowych na rzecz dzieci i rodzin	2	15
przedmioty do wyboru z grupy: Teoretyczne podstawy pracy z uczniem zdolnym i badań nad zdolnościami (Podstawy pedagogiki zdolności ¹ albo Współczesne kierunki badań nad zdolnościami i twórczością)	3	30
przedmioty do wyboru z grupy: Identyfikacja zdolności (Pedagogiczna diagnoza zdolności uczniów albo Metody identyfikacji uczniów zdolnych)	2	15
Uczniowskie projekty edukacyjne	2	30
Psychologiczne koncepcje twórczości	2	15
Seminarium pedagogiki twórczości	2	30
Mentoring i tutoring w edukacji	2	15
przedmioty do wyboru z grupy: Nauczyciel – mistrz (Mistrzostwo pedagogiczne albo Takt pedagogiczny)	2	15
Ocenianie i ewaluacja w szkole	2	15
Seminarium dyplomowe magisterskie- 1	4	30
Badania jakościowe w edukacji – projekt badawczy 1	1	15
Seminarium dyplomowe magisterskie -2	4	30
Translatorium w języku obcym	4	30
Badania ilościowe w edukacji – projekt badawczy 2	2	15
Prawne aspekty pomocy pedagogicznej	2	15
Współczesne nurty filozofii	1	15
Seminarium dyplomowe magisterskie -3	4	30
Prawa człowieka i prawa dziecka	2	15
Przedsiębiorczość w edukacji	1	15
Seminarium dyplomowe magisterskie – 4 i złożenie pracy	8	30

HISTORIA MYŚLI PEDAGOGICZNEJ

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W3; A.1.W2.	- miejsce pedagogiki w systemie nauk, ich przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi; - terminologię stosowaną w obrębie pedagogiki i jej obszarów, rozwój historyczny myśli pedagogicznej; - kluczowych pedagogów i instytucje edukacyjne mające szczególne znaczenie dla rozwoju pedagogiki jako nauki.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U9; O.1.2.U.18.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł,

¹ Przedmiot dla studentów, którzy w ramach studiów I stopnia nie byli przygotowywani do pracy z uczniem zdolnym.

	w tym obcojęzycznych, i technologii.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; A1.K1.; B.2.K3.	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Wychowanie i koncepcje pedagogiczne w antyku i w średniowieczu. Przedstawiciele europejskiego i polskiego odrodzenia (Erazm z Rotterdamu, Vittorino da Feltre, Andrzej Frycz Modrzewski, Gimnazjum humanistyczne Jana Sturma, pedagogika jezuitów). Myśl pedagogiczna epoki nowożytnej (John Locke, Jan Amos Komeński, Jan Jakub Rousseau). Oświecenie w Europie i w Polsce oraz jego przedstawiciele (Stanisław Konarski, Komisja Edukacji Narodowej, Grzegorz Piramowicz). Kierunki rozwoju oświaty europejskiej w XIX wieku. Przedstawiciele polskiej myśli pedagogicznej w XIX wieku. Pedagodzy w Polsce dwudziestolecia międzywojennego. Działalność Janusza Korczaka i Marii Grzegorzewskiej na rzecz wsparcia dzieci z niepełnosprawnością i w trudnej sytuacji życiowej.</p>	

TEORIE I NURTY WE WSPÓŁCZESNEJ PEDAGOGICE

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W3; A.1.W2.	miejsce pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w systemie nauk, ich przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi, terminologię stosowaną w obrębie pedagogiki i jej obszarów.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, realizować badania w obszarze nauk społecznych, poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;
EPI2_U9; O.1.2.U.18.	samodzielne rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych i technologii.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K7; C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań pedagogicznych sprzyjających postępom uczniów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Różnicowanie się pedagogiki i sposoby jej uprawiania. Pedagogika analityczno-empiryczna. Pedagogika kultury: powstanie pedagogiki kultury i jej przedstawiciele. Pedagogika hermeneutyczna i hermeneutyka pedagogiczna. Pedagogika fenomenologiczna i fenomenologia pedagogiczna. Pedagogika egzystencjalno-dialogiczna. Pedagogika personalistyczna. Pedagogika pragmatyzmu i neopragmatyzmu. Pedagogika krytyczna. Pedagogika międzykulturowa. Pedagogika konstruktywistyczna i teoria systemów.</p>	

ELEMENTY PSYCHOLOGII EMOCJI I MOTYWACJI

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:

EPI2_W10; B.1.W1.	W pogłębionym stopniu pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, i stylu poznawczego;
EPI2_W10; B.1.W3.; O.1.1.W.12.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: w pogłębionym stopniu zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentacja, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U5; B.1.U3. B.1.U4. B.2.U4. B.1.U7.	skutecznie i świadomie komunikować się; porozumieć się w sytuacji konfliktowej; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym; radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
EPI2_U9; D.1.U.10.	wykorzystać sytuacje trudne i błędy jako narzędzie rozwoju osobistego, uwrażliwić inną osobę na koniczność uczenia się na błędach i wyciągania konstruktywnych wniosków z doświadczonych niepowodzeń.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K6; B.1.K2.; B.2.K1.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych; okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy w procesie uczenia się;
EPI2_K6; O.1.3.K.3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Pojęcie oraz mechanizmy emocji i ich uwarunkowanie neurofizjologiczne. Wyrażanie i odbieranie emocji – rozwój empatii i komunikacji empatycznej. Inteligencja emocjonalna. Pojęcie i mechanizmy motywacji. Rodzaje motywacji i zasady skutecznego działania. Przeżywanie sukcesu i porażki a twardość psychiczna i rezyliencja. Stres i radzenie sobie w sytuacjach trudnych. Sytuacje graniczne i stres posttraumatyczny.</p>	

PSYCHOPATOLOGIA ROZWOJU

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W10; B.2.W.6.; O.1.1.W.7; O.1.1.W.13.	funkcjonowanie narządu wzroku, słuchu, mowy, równowagi, dysfunkcje rozwojowe i ich skutki edukacyjne; zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych i sposoby ich przezwycięzania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;
EPI2_W4; B.1.W2.	w pogłębionym stopniu proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości,

	identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; B.1.U5.; B.2.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K6; B.1.K2.; B.2.K1.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych; okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy w procesie uczenia się.

TREŚCI PROGRAMOWE

Zaburzenia genetyczne, skutki działania teratogenów i zagadnienia związane z Płodowym Zespołem Alkoholowym (FAS). Zaburzenia rozwoju w okresie niemowlęcym i wczesnym dzieciństwie: rola więzi i zaburzeń przywiązania, całościowe zaburzenia rozwoju, upośledzenie umysłowe i zespół Downa. Zaburzenia najczęściej diagnozowane w młodszym wieku szkolnym: nadpobudliwość psychoruchowa z deficytem uwagi (ADHD), specyficzne trudności w uczeniu się (dysleksja rozwojowa) i zaburzenia zachowania. Zaburzenia występujące najczęściej w okresie adolescencji: zaburzenia emocjonalne, zaburzenia rozwoju seksualnego, depresja, skłonności samobójcze, zachowania ryzykowne (ze szczególnym uwzględnieniem używania substancji psychoaktywnych) oraz zaburzenia odżywiania (anoreksja, bulimia, otyłość).

DIAGNOZA PEDAGOGICZNA

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W4; B.1.W2.	w pogłębionym stopniu proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia;
EPI2_W12; B.2.W.5; O.1.1.W.6.	w pogłębionym stopniu sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów;
EPI2_W10; B.2.W.6.; O.1.1.W.7; O.1.1.W.13.	w pogłębionym stopniu przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; B.1.U5.; B.2.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;
EPI2_U2; A.1.U.1; O1.2.U.3.; B.1.U6.; B.1.U1.; B.1.U2.; B.1.U6.; B.2.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia; identyfikować uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, określać ich potrzeby, dostrzegać mocne i słabe strony tak ucznia, jak i środowiska wychowawczego; obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K6; B.1.K2.;	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych;

B.2.K1.	okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy w procesie uczenia się.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Diagnoza pedagogiczna – definicje, rodzaje, zakres, cele. Zasady prowadzenia diagnozy pedagogicznej. Odpowiedzialność i zasady etyczne związane z procesem i konsekwencjami diagnozy. Metody, techniki i narzędzia stosowane w diagnozie pedagogicznej. Kontekst diagnozy. Trudności w procesie diagnostycznym. Przebieg rozwoju dziecka i adolescenta – rozwój fizyczny, motoryczny, psychoseksualny, poznawczy, społeczno-emocjonalny, moralny, psychiczny. Pojęcia normy rozwojowej, harmonii i dysharmonii rozwoju oraz zaburzenia rozwojowego. Zaburzenia funkcjonowania w przebiegu rozwoju, zagadnienia nieśmiałości, nadpobudliwości, zaburzeń psychicznych, depresji, uzależnień. Specjalne potrzeby edukacyjne – definicja, rodzaje, uwarunkowania, zakres i narzędzia diagnozy, podstawy prawne diagnozowania. Diagnozowanie ucznia zdolnego. Specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia, dyskalkulia, dysfunkcje percepcyjno-motoryczne.</p>	

DORADZTWO ZAWODOWE I EDUKACYJNE

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W10; A.1.W5.	w pogłębionym stopniu zadania pedagoga szkolnego w zakresie doradztwa zawodowego i edukacyjnego;
EPI2_W10; B.2.W.7.	w pogłębionym stopniu doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzeby przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U4; A.1.U.6.; O.1.2.U.5.	realizować zadania pedagoga szkolnego, w tym związane z udzielaniem pomocy pedagogicznej w zakresie rozwiązywania problemów wychowawczych, wspierania działań edukacyjnych, organizacji działań profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;
EPI2_U9; A.1.U.7.; B.2.U7.;O.1.2.U.7	wspierać ucznia w działaniach na rzecz samorozwoju, samodoskonalenia, samoświadomości, uczyć technik skutecznego zarządzania sobą i własnym czasem oraz technik uczenia się; doradzić uczniowi ścieżkę rozwoju edukacyjną i zawodową.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K1; A1.K1.; B.2.K3.	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności z zakresu informatyki, dydaktyki informatyki i pedagogiki;
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.

TREŚCI PROGRAMOWE

Podstawowe pojęcia i akty prawne związane z doradztwem zawodowym i edukacyjnym w szkole. Rola i zadania szkolnego doradcy zawodowego w Wewnętrzny Szkolnym Systemie Doradztwa Zawodowego (WSDZ). Identyfikacja zdolności i zainteresowań uczniów w pracy szkolnego doradcy zawodowego. Poznanie wybranych metod, narzędzi i form pracy szkolnego doradcy zawodowego. Indywidualna praca doradcy zawodowego z uczniem. Grupowe zajęcia doradztwa zawodowego. Koordynacja działań podejmowanych na terenie szkoły z zakresu orientacji szkolnej i zawodowej, tj. organizowanie w odpowiednim czasie informacji (spotkania, prelekcje, wycieczki), ułatwiającej młodzieży wybór dalszego kierunku kształcenia i zawodu.

TERAPIA PEDAGOGICZNA UCZNIÓW Z PARCJALNYMI ZABURZENIAMI ROZWOJU

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W4; B.1.W2.	w pogłębionym stopniu proces rozwoju ucznia: rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień;
EPI2_W12; B.2.W.5; O.1.1.W.6.	w pogłębionym stopniu sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
EPI2_W10; B.2.W.6.; O.1.1.W.7; O.1.1.W.13.	w pogłębionym stopniu funkcjonowanie narządu wzroku, słuchu, mowy, równowagi, dysfunkcje rozwojowe i ich skutki edukacyjne; zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przewyżczenia; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U2; A.1.U.1; O1.2.U.3.; B.1.U6.; B.1.U1.; B.1.U2.; B.1.U6.; B.2.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia; identyfikować uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, określać ich potrzeby, dostrzegać mocne i słabe strony tak ucznia, jak i środowiska wychowawczego; obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
EPI2_U4; A.1.U.3.; O.1.2.U.3.	podjąć działania wspierające ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi; wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych i społecznych uczniów;
EPI2_U4; B.1.U5.; B.2.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;
EPI2_U8; D.1.U.6.	Podjąć skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym w celu zwiększenia skuteczności działań profilaktycznych, terapeutycznych i wychowawczych;
EPI2_U4; O.1.2.U.12.	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K6; O.1.3.K.4.	podjęcia decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;
EPI2_K6; O.1.3.K.7.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Terapia pedagogiczna: definicja, zakres i podmiot oddziaływań. Specyfika procesu terapeutyczno-wychowawczego. Rodzaje działań naprawczych. Cechy diagnozy przyjaznej, diagnozy dla rozwoju. Pedagogiczna diagnoza strefy najbliższego rozwoju dziecka. Specyficzne trudności w uczeniu się, kryteria diagnostyczne. Wybrane teorie specyficznych trudności i ich implikacje praktyczne dla diagnozy i terapii. Specyficzne i niespecyficzne trudności w uczeniu się według klasyfikacji: ICD-10 i DSM-IV. Omówienie pojęć: uczeń ze zwykłymi, nadmiernymi i specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki. Przyczyny trudności. Dojrzałość do uczenia się matematyki-aspekty. Podstawy diagnozy działalności matematycznej. Omówienie</p>	

pojęć: uczeń ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania i pisania; dysleksja rozwojowa. Omówienie symptomów zaburzeń specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisania w wieku wczesnoszkolnym. Model postępowania diagnostycznego w przypadku dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania i pisania. Pedagogiczne postępowanie diagnostyczne – diagnoza trudności w czytaniu i pisaniu w szkole – ocena poziomu czytania i pisania. Wybrane metody terapii pedagogicznej.

REEDUKACJA I TERAPIA PEDAGOGICZNA

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W4; B.1.W2.	w pogłębionym stopniu proces rozwoju ucznia: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych, rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, normę rozwojową, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów;
EPI2_W10; B.2.W.6.; O.1.1.W.7; O.1.1.W.13.	w pogłębionym stopniu funkcjonowanie narządu wzroku, słuchu, mowy, równowagi, dysfunkcje rozwojowe i ich skutki edukacyjne; zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przewyżczenia; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U2; A.1.U.1; O.1.2.U.3.; B.1.U6.; B.1.U1.; B.1.U2.; B.1.U6.; B.2.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia; identyfikować uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, określać ich potrzeby, dostrzegać mocne i słabe strony tak ucznia, jak i środowiska wychowawczego; obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
EPI2_U4; A.1.U.3.; O.1.2.U.3.	podjąć działania wspierające ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi; wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych i społecznych uczniów;
EPI2_U4; B.1.U5.; B.2.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;
EPI2_U8; D.1.U.6.	podjąć skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym w celu zwiększenia skuteczności działań profilaktycznych, terapeutycznych i wychowawczych;
EPI2_U4; O.1.2.U.4.	projektować i realizować programy nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
EPI2_U4; O.1.2.U.12.	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K6; O.1.3.K.4.	podjęcia decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;
EPI2_K6; O.1.3.K.7.	pracy w zespole, współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Zakres, cele, podmiot terapii pedagogicznej. Specyfika procesu terapeutyczno-wychowawczego. Rodzaje działań naprawczych. Diagnoza w terapii pedagogicznej: cele, rodzaje, cechy. Znaczenie diagnozy dla terapii. Specyfika postępowania diagnostycznego i terapeutyczno-edukacyjnego	

wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami szkolnymi. Specyfika postępowania diagnostycznego i terapeutyczno-edukacyjnego wobec uczniów z obniżoną sprawnością manualną i zaburzonym procesem lateralizacji. Specyfika postępowania diagnostycznego i terapeutyczno-edukacyjnego wobec osób z niepełnosprawnością intelektualną, z zaburzeniami autystycznymi i sensorycznymi (wadami wzroku i słuchu). Wybrane metody terapii pedagogicznej. Wybrane terapeutyczne oddziaływania wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami szkolnymi oraz uczniów z niepełnosprawnością: Integracja Sensoryczna, „Ruch dla uczenia się”. Praktyczne działanie – gry i zabawy matematyczne, zabawa i nauka w kręgu baśni.

PRACA Z UCZNIEM ZE SPECJALNYMI POTRZEBAMI EDUKACYJNYMI

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W4; B.1.W2.	zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów;
EPI2_W10; B.2.W.6.; O.1.1.W.7; O.1.1.W.13.	w pogłębionym stopniu funkcjonowanie narządu wzroku, słuchu, mowy, równowagi, dysfunkcje rozwojowe i ich skutki edukacyjne; zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przewyżczenia; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;
EPI2_W12; B.2.W.5; O.1.1.W.6.	w pogłębionym stopniu sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U2; A.1.U.1; O1.2.U.3.; B.1.U6.; B.1.U1.; B.1.U2.; B.1.U6.; B.2.U6.	identyfikować uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, określać ich potrzeby, dostrzegać mocne i słabe strony tak ucznia, jak i środowiska wychowawczego; obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
EPI2_U4; A.1.U.3.; O.1.2.U.3.	podejmować działania wspierające ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi; wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych i społecznych uczniów;
EPI2_U4; B.1.U5.; B.2.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;
EPI2_U8; D.1.U.6.	podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym w celu zwiększenia skuteczności działań profilaktycznych, terapeutycznych i wychowawczych;
EPI2_U4; O.1.2.U.4.	projektować i realizować programy nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
EPI2_U4; O.1.2.U.12.	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K6; O.1.3.K.4.	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;

EPI2_K6; 0.1.3.K.7.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.
---------------------	--

TREŚCI PROGRAMOWE

Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi – charakterystyka. Działania wspierające korzystające z różnym metod specjalistycznych: Pedagogika zabawy. Metoda Felice Affolter. Metoda Porannego Kręgu. Metoda Knillów: „Dotyk i Komunikacja”, „Programy Aktywności. Świadomość Ciała, Kontakt i Komunikacja”. Metoda Handle. Założenia teoretyczne i praktyczne ortoptyki. Metoda Move to Learn. Metoda percepcyjno-motoryczna Newella C. Kepharta. Metoda integracji odruchów wg Sally Goddard. Metoda Weroniki Sherborne. Udział rodziców i instytucji w procesie wsparcia dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI I ŚRODOWISKIEM SZKOŁY

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W10; A.1.W5.	w pogłębionym stopniu zadania pedagoga szkolnego oraz zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole;
EPI2_W2; B.2.W.3	w pogłębionym stopniu ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;
EPI2_W12; B.2.W.5; 0.1.1.W.6.	w pogłębionym stopniu sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi poprzez współpracę z rodzicami uczniów i środowiskiem wychowawczym;
EPI2_W5; B.2.W.3	różne środowiska wychowawcze, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące, istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U4; A.1.U.6.; 0.1.2.U.5.	realizować zadania pedagoga szkolnego, w tym związane z udzielaniem pomocy pedagogicznej w zakresie rozwiązywania problemów wychowawczych, wspierania działań edukacyjnych, organizacji działań profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;
EPI2_U4; B.1.U5.; B.2.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;
EPI2_U4; A.1.U.8.	planować i realizować działania profilaktyczne w obszarze zapobiegania uzależnieniom, przemocy, przeciwdziałania skutkom niepowodzeń i stresu szkolnego;
EPI2_U5; B.1.U3. B.1.U4. B.2.U4. B.1.U7.	skutecznie i świadomie komunikować się; porozumieć się w sytuacji konfliktowej; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym; radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
EPI2_U8; D.1.U.6.	podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym w celu zwiększenia skuteczności działań profilaktycznych, terapeutycznych i wychowawczych.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K5; 0.1.3.K.2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w

	działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;
EPI2_K6; O.1.3.K.7.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.

TREŚCI PROGRAMOWE

Proces komunikacji interpersonalnej, techniki rozwiązywania konfliktów, metody rozwiązywania sytuacji problemowych w szkole. Metody współpracy z rodzicami/ rodzinami uczniów: z nadpobudliwością psychoruchową (ADHD), z trudnościami w uczeniu się, doświadczającymi sytuacji problemowych związanych z funkcjonowaniem rodziny lub z funkcjonowaniem w szkole, zagrożonych niedostosowaniem społecznym, ze środowisk wymagających wsparcia. Przekazywanie informacji rodzinom w trudnej sytuacji materialnej odnośnie możliwości uzyskania pomocy. Organizowanie i prowadzenie prelekcji, dyskusji, warsztatów na tematy objęte planem działania pedagoga szkolnego (dla uczniów, rodziców, nauczycieli). Współpraca z nauczycielami i wychowawcami, w tym przekazywanie zaleceń z opinii i orzeczeń, ustalanie form pomocy uczniom. Współpraca z dyrekcją szkoły, pielęgniarką szkolną, samorządem szkolnym; udział w zebraniach i radach pedagogicznych. Techniki monitorowania i krytycznego oceniania skutków swojej pracy.

WARSZTAT PEDAGOGA SZKOLNEGO

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W10; B.1.W3.; O.1.1.W.12.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: w pogłębionym stopniu zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych;
EPI2_W12; B.2.W.4.	zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę, poszanowanie godności dziecka, ucznia lub wychowanka, różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji; sytuację dziecka z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną problematykę dotyczącą sytuacji dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; B.1.U5.; B.2.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;
EPI2_U4; A.1.U.6.; O.1.2.U.5.	realizować zadania pedagoga szkolnego, w tym związane z udzielaniem pomocy pedagogicznej w zakresie rozwiązywania problemów wychowawczych, wspierania działań edukacyjnych, organizacji działań profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;

EPI2_U5; B.1.U3. B.1.U4. B.2.U4. B.1.U7..	skutecznie i świadomie komunikować się; porozumieć się w sytuacji konfliktowej; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym; radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
EPI2_U2; B.3.U1.; B.3.U2.; B.3.U3.; B.3.U4.; O.1.2.U.1.	przewodzić obserwację i wyciągać wnioski na temat pracy wychowawcy klasy, nauczycieli przedmiotów, rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas w związku z realizacją zadań opiekuńczo-wychowawczych, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich, proponować własne rozwiązania dotyczące zaobserwowanych zdarzeń.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K6; O.1.3.K.3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.

TREŚCI PROGRAMOWE

Planowanie pracy pedagogicznej w szkole. Podstawowe zadania pedagoga szkolnego i sposoby ich realizacji – przykład dobrych praktyk. Organizowanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Pedagogiczne metody diagnozowania uczniów/zespołów klasowych. Dokumentowanie działań pedagoga. Doskonalenie własnego warsztatu pracy w zakresie komunikacji – wdrażanie elementów NVC w pracy pedagogicznej. Podejmowanie interwencji w sytuacjach trudnych/kryzysowych. Umiejętności terapeutyczne pedagoga. Umiejętności mediacyjne w pracy pedagogicznej. Procedura prowadzenia rozmowy w sytuacjach kryzysowych – tworzenie algorytmu postępowania nauczyciela. Elementy dialogu motywującego i terapii skoncentrowanej na rozwiązaniach. Komunikacja z rodzicem niechętnym do współpracy – jak budować relacje i wzmacniać motywację do współpracy ze szkołą. Zapobieganie zniechęceniu, depresji i uzależnieniom uczniów.

WARSZTAT KOMPETENCJI WYCHOWAWCZYCH

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W10; B.1.W3.; O.1.1.W.12.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: w pogłębionym stopniu zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych;
EPI2_W12; B.2.W.4 EPI2_W10; O.1.1.W.5.	zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji; sytuację dziecka z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki, problematykę związaną ze szkolną sytuacją dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:

EPI2_U4; B.1.U5.; B.2.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się; rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;
EPI2_U4; A.1.U.6.; O.1.2.U.5.	realizować zadania pedagoga szkolnego, w tym związane z udzielaniem pomocy pedagogicznej w zakresie rozwiązywania problemów wychowawczych, wspierania działań edukacyjnych, organizacji działań profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;
EPI2_U5; B.1.U3. B.1.U4. B.2.U4. B.1.U7.	skutecznie i świadomie komunikować się; porozumieć się w sytuacji konfliktowej; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym; radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
EPI2_U2; B.3.U1.; B.3.U2.; B.3.U3.; B.3.U4.; O.1.2.U.1.	przewodzić obserwację i wyciągać wnioski na temat pracy wychowawcy klasy, nauczycieli przedmiotów, rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas w związku z realizacją zadań opiekuńczo-wychowawczych, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich, proponować własne rozwiązania dotyczące zaobserwowanych zdarzeń.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K6; O.1.3.K3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Kształtowanie kompetencji uczniów – teoria społecznego uczenia się. Zarządzanie klasą – pozytywna dyscyplina. Wczesna interwencja wychowawcza. Budowanie kompetencji w zakresie kontroli emocji uczniów. Problemy uczniów rzutujące na zachowania w klasie/szkole, projektowanie rozwiązań. Kształtowanie umiejętności prowadzenia rozmów o charakterze: diagnostycznym, dyscyplinującym, wspierającym, motywującym. Elementy tutoring, coachingu i mentoringu – wybrane narzędzia. Kształtowanie nastawienia na rozwój (mindset).	

DZIAŁANIA ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH NA RZECZ DZIECI I RODZIN

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W2; B.2.W.3	regulacje prawne, formy i zasady funkcjonowania i udzielania wsparcia w instytucjach pozarządowych, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz ze środowiskiem pozaszkolnym, w tym NGO.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U8; D.1.U.6.	podejmować skuteczną współpracę ze środowiskiem pozaszkolnym w celu zwiększenia skuteczności działań profilaktycznych, terapeutycznych i wychowawczych.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K3; B.1.K1.; A.1.K1.; B.2.K4.	współpracy z nauczycielami i specjalistami oraz osobami ze środowiska lokalnego w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Organizacje pozarządowe w Polsce – podstawa działalności i funkcje. Współpraca szkoły z różnymi instytucjami pozaszkolnymi pracującymi na rzecz dzieci i rodziny. Fundacje i Stowarzyszenia – prezentacja działalności wybranych organizacji wspierających uczniów i rodzinę. Organizacje pozarządowe dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi m.in. zdolnych oraz innych udzielających wsparcia pedagogicznego, psychologicznego i socjoterapeutycznego.	

PODSTAWY PEDAGOGIKI ZDOLNOŚCI

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W3; A.1.W2.	w pogłębionym stopniu zna miejsce pedagogiki zdolności w systemie nauk, terminologię stosowaną w obrębie pedagogiki zdolności i jej obszarów;
EPI2_W1; A.1.W3.	w pogłębionym stopniu zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych;
EPI2_U4; A.1.U.5.; O.1.2.U.3.	planować praktyczne działania wspierające rozwój zdolności, w szczególności; określać warunki sprzyjające rozwojowi zdolności i kreatywności oraz warunki utrudniające ten proces.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K4; O.1.3.K.6.	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucjach ze szczególnym ukierunkowaniem na opiekę nad uczniami zdolnymi.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Pedagogika zdolności jako dyscyplina naukowa. Kluczowe pojęcia pedagogiki zdolności: zdolności, uzdolnienia, talent, geniusz, inteligencja, zdolności kierunkowe, uczeń zdolny, dziecko zdolne, specjalne potrzeby edukacyjne uczniów zdolnych. Teorie i modele zdolności. Akty prawne regulujące pracę z uczniem zdolnym w szkole i poradni psychologiczno-pedagogicznej. Uwarunkowania rozwoju zdolności w świetle teorii zdolności i badań nad zdolnościami. Podmiotowe i środowiskowe uwarunkowania rozwoju zdolności. Działania szkoły i instytucji pozaszkolnych na rzecz identyfikacji i rozwoju uczniów zdolnych. Elitaryzm i egalitaryzm w kształceniu zdolnych. Kompetencje i cechy pedagoga zdolności. Osiągnięcia szkolne uczniów zdolnych, SNOS – przyczyny i sposoby przeciwdziałania nieadekwatnym osiągnięciom uczniów zdolnych.</p>	

WSPÓŁCZESNE KIERUNKI BADAŃ NAD ZDOLNOŚCIAMI I TWÓRCZOŚCIĄ

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W3; A.1.W2.	w pogłębionym stopniu miejsce pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w systemie nauk, ich przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi, terminologię stosowaną w obrębie pedagogiki i jej obszarów;
EPI2_W1; A.1.W3.	w pogłębionym stopniu zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, realizować badania w obszarze nauk społecznych, poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu, przygotować dokumentację związaną z udzielaniem uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej;

EPI2_U4; A.1.U.5.; O.1.2.U.3.	planować praktyczne działania wspierające rozwój zdolności, w szczególności zdolności twórczych; określać warunki sprzyjające rozwojowi zdolności i kreatywności oraz warunki utrudniające ten proces.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K4; O.1.3.K.6.	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucjach.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Podstawy teoretyczne badań nad zdolnościami i twórczością. Osobowościowe i środowiskowe uwarunkowania rozwoju zdolności i twórczości jako obszar badań pedagogicznych. Zdolności kierunkowe dzieci i młodzieży jako przedmiot badań pedagogicznych. Zdolności twórcze, postawa twórcza, proces twórczy a badania w obrębie pedagogiki twórczości. Inhibitory oraz motywatory rozwoju zdolności. Planowanie procesu badawczego związanego z badaniami nad zdolnościami i twórczością.	

PEDAGOGICZNA DIAGNOZA ZDOLNOŚCI UCZNIÓW

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W1; A.1.W3.	w pogłębionym stopniu zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;
EPI2_W12; B.2.W.5; O.1.1.W.6.	w pogłębionym stopniu sytuację uczniów zdolnych ze względu na ich specjalne potrzeby edukacyjne: konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów zdolnych;
EPI2_W10; O.1.1.W.4.	w pogłębionym stopniu normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U2; A.1.U.1; O1.2.U.3.; B.1.U6.; B.1.U1.; B.1.U2.; B.1.U6.; B.2.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia; identyfikować uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, określać ich potrzeby, dostrzegać mocne i słabe strony tak ucznia, jak i środowiska wychowawczego; obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
EPI2_U1; A.1.U.2.; B.2.U1.; O1.2.U.3.	na podstawie modeli teoretycznych konstruować narzędzia identyfikacji uczniów zdolnych, narzędzia do badania potencjału twórczego i postawy twórczej.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; A1.K1.; B.2.K3.	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności z zakresu informatyki, dydaktyki informatyki i pedagogiki;
EPI2_K4; O.1.3.K.6.	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Pojęcia, modele teoretyczne, podstawy prawne, związane z procesem diagnozowania zdolności uczniów. Charakterystyka ucznia zdolnego. Obszary i cechy pedagogicznej diagnozy zdolności uczniów. Narzędzia stosowane w procesie pedagogicznej diagnozy zdolności uczniów. Trudności napotykane przez nauczyciela w procesie diagnozowania zdolności uczniów.	

METODY IDENTYFIKACJI UCZNIÓW ZDOLNYCH W PRACY NAUCZYCIELA

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W1; A.1.W3.	w pogłębionym stopniu zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;
EPI2_W12; B.2.W.5; O.1.1.W.6.	w pogłębionym stopniu sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
EPI2_W10; O.1.1.W.4.	w pogłębionym stopniu normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U2; A.1.U.1; O1.2.U.3.; B.1.U6.; B.1.U1.; B.1.U2.; B.1.U6.; B.2.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia; identyfikować uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, określać ich potrzeby, dostrzegać mocne i słabe strony tak ucznia, jak i środowiska wychowawczego; obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
EPI2_U1; A.1.U.2.; B.2.U1.; O1.2.U.3.	na podstawie modeli teoretycznych konstruować narzędzia identyfikacji uczniów zdolnych, narzędzia do badania potencjału twórczego i postawy twórczej.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K1; A1.K1.; B.2.K3.	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności z zakresu informatyki, dydaktyki informatyki i pedagogiki;
EPI2_K4; O.1.3.K.6.	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Pojęcia i modele teoretyczne związane z uczniem zdolnym jako podstawa do identyfikacji uczniów zdolnych, uzdolnionych i utalentowanych. Rozpoznawanie ucznia zdolnego (cechy i zachowania uczniów zdolnych, trudności w rozpoznawaniu uczniów zdolnych). Narzędzia wykorzystywane przez nauczycieli w procesie identyfikacji uczniów zdolnych. Przykłady szkolnych systemów identyfikacji uczniów zdolnych. Korzyści i edukacyjne skutki wynikające z identyfikacji uczniów zdolnych oraz konsekwencje zaniechania tego procesu.</p>	

UCZNIOWSKIE PROJEKTY EDUKACYJNE

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W12; E.1.W5.	w pogłębionym stopniu konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla przedmiotów informatycznych;
EPI2_W12; D.1.W5.	w pogłębionym stopniu konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym

	metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; C.U.3.	dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów;
EPI2_U4; E.1.U.7.; O.1.2.U.2.	dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K7; E.1.K5.; D.1.K5.	kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów w różnych obszarach życia szkolnego i pozaszkolnego oraz wykonywania zadań zespołowych i projektów uczniowskich.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Charakterystyka pracy metodą projektu. Etapy realizacji projektu, z uwzględnieniem działań nauczyciela i uczniów. Metody aktywizujące stosowane w realizacji projektów uczniowskich. Zastosowanie narzędzi technologii informacyjno-komunikacyjnych do zarządzania projektem i dystrybucji informacji w zespole projektowym. Wykorzystanie metody projektów w nauczaniu informatyki, z uwzględnieniem specyfiki pracy na poszczególnych etapach kształcenia. Metodologia STEAM oraz Desingthinking w realizacji projektów edukacyjnych.	

PSYCHOLOGICZNE KONCEPCJE TWÓRCZOŚCI

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W1; A.1.W3.	w pogłębionym stopniu zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;
EPI2_W10; B.1.W1.	w pogłębionym stopniu pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości, a także nauk pokrewnych w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, poprawnie posługiwać się językiem polskim;
EPI2_U4; A.1.U.5.; O.1.2.U.3.	planować praktyczne działania wspierające rozwój zdolności, w szczególności zdolności twórczych; określać warunki sprzyjające rozwojowi zdolności i kreatywności oraz warunki utrudniające ten proces.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K7; C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępowi uczniów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Twórczość w ujęciu psychologii – pojęcie i kryteria twórczości, procesu twórczego i jego składników poznawczych, postawy twórczej, cechy twórców. Klasyczne teorie procesu twórczego: podejście asocjacyjne, podejście postaciowe, podejście psychodynamiczne, podejście behawiorystyczne. Współczesne teorie procesu twórczego: koncepcje rewizjonistyczne, koncepcja interakcji twórczej, model genploracji. Teorie poznawcze: J. Guilforda, E. Nęcki. Systemowe i społeczno-kulturowe koncepcje twórczości: J. Kozielskiego, R. Sternberga i T. Lubberta, D. Simontona, M. Csikszentmihalyi, T. Amabile. Teorie humanistyczne:	

SEMINARIUM PEDAGOGIKI TWÓRCZOŚCI

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W3; A.1.W2.	ma wiedzę o miejscu pedagogiki twórczości w systemie nauk pedagogicznych oraz o jej powiązaniach z pedagogiką ogólną, filozofią, pedagogiką zdolności;
EPI2_W1; A.1.W3.	w pogłębionym stopniu zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;
EPI2_W12; E.1.W13.	w pogłębionym stopniu znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności twórczych, współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów;
EPI2_W10; O.1.1.W.4.	w pogłębionym stopniu normy, procedury i dobre praktyki stosowane w wychowaniu do twórczości.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości, a także nauk pokrewnych w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, realizować badania w obszarze nauk społecznych, poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu, przygotować dokumentację związaną z udzielaniem uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
EPI2_U4; A.1.U.5.; O.1.2.U.3.	planować praktyczne działania wspierające rozwój zdolności, w szczególności zdolności twórczych; określać warunki sprzyjające rozwojowi zdolności i kreatywności oraz warunki utrudniające ten proces.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K3; O.1.3.K.1.	dostrzegania i formułowania problemów etycznych związanych z własną i cudzą działalnością twórczą oraz poszukuje ich rozwiązań, postępując zgodnie z zasadami etyki i dążąc do zachowania wartości międzyludzkich;
EPI2_K6; O.1.3.K.7.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej w działaniach na rzecz rozwijania potencjału twórczego uczniów oraz propagowania idei dążenia do mistrzostwa;
EPI2_K7; C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępowi uczniów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Natura twórczości. Człowiek – twórca. Poznawanie twórczości. Intuicjonizm syntetyczny. Ujęcia fenomenu twórczości. Metoda konstruowania metod heurystycznych. Wzorce twórczości. Mistrzostwo. Pedagogika twórczości jako środek formowania człowieka. Celowo dobrane zestawy zadań. Samouctwo. Podejmowanie wyzwań życia. Urzeczywistnienia wspólnotowości w działaniach twórczych. Odpowiedzialność twórcy. Twórczość osnową rozwoju cywilizacyjnego. Sposoby budowy i realizacji treningów twórczości. Podstawowe reguły kompozycji grafiki abstrakcyjnej. Wzorce dokonań poetyckich i ich struktura.</p>	

MENTORING I TUTORING W EDUKACJI

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W11; E.1.W4.	w pogłębionym stopniu zagadnienia związane z mentoringiem i tutoringiem w edukacji; potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej; dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów na rzecz własnego rozwoju; zasady interakcji i współpracy ucznia i nauczyciela; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy; wagę relacji między uczniem a nauczycielem i jej wpływ na efekty nauczania/uczenia się;
EPI2_W12; E.1.W15.	w pogłębionym stopniu potrzebę i sposób kształtowania u ucznia: pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się informatyki i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U9; A.1.U.7.; B.2.U.7.; O.1.2.U.7	wspierać ucznia w działaniach na rzecz samorozwoju, samodoskonalenia, samoświadomości, uczyć technik skutecznego zarządzania sobą i własnym czasem oraz technik uczenia się; doradzić uczniowi ścieżkę rozwoju edukacyjną i zawodową.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K5; O.1.3.K.2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej, przestrzegania zasad etycznych, dostrzegania i rozwiązywania problemów komunikacyjnych.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Teorie uczenia się a idee mentoringu i tutoring. Podstawowe zagadnienia terminologiczne. Nauczyciel w całościowym procesie uczenia się. Rola nauczyciela i cel pracy w procesie mentoringu. Rola nauczyciela i cel pracy w procesie tutoring. Relacja między uczniem/studentem a nauczycielem jako centralne pojęcie mentoringu i tutoring. Partycypacja uczniów w procesach nauczania/uczenia się. Efektywność procesów nauczania i uczenia się w tutoring i mentoringu – stawianie wymagań, motywowanie i informacja zwrotna. Źródła wiedzy i środowiska wspierające edukację nieformalną. Mentoring i tutoring we współczesnej rzeczywistości edukacyjnej – aspekty etyczne, prawne, finansowe, programowe. Mentoring i tutoring jako narzędzie wyrównywania szans młodzieży. Zagadnienia praktyczne – prowadzenie tutorialu, narzędzia pracy, współpraca z otoczeniem społecznym. Specyfika polskiego mentoringu i tutoring szkolnego/akademickiego. Etyka w mentoringu i tutoring. Praca z uczniami zdolnymi.	

MISTRZOSTWO PEDAGOGICZNE

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W7; B.2.W.2; O.1.1.W.3; B.1.W.5; O.1.1.W.11	zagadnienia związane z zawodem nauczyciela, jego autorefleksją i samorozwojem: rolę nauczyciela i wychowawcy oraz koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zakres oddziaływania nauczyciela w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;
EPI2_W12; B.2.W.4	obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, konieczność poszanowania wszystkich uczestników procesu kształcenia;
EPI2_W12; D.1.W15.	w pogłębionym stopniu potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do własnego rozwoju osobistego: rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności, logicznego i

	krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się i nawyków systematycznego uczenia się i dbałości o rozwój zainteresowań, budowania samoświadomości, samooceny, odpowiedzialności i siły psychicznej.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U5; B.1.U3. B.1.U4. B.2.U4. B.1.U7.	skutecznie i świadomie komunikować się; porozumieć się w sytuacji konfliktowej; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym; radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
EPI2_U8; D.1.U.6.	podjąć skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym w celu zwiększenia skuteczności działań profilaktycznych, terapeutycznych i wychowawczych.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K3; O.1.3.K.1.	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
EPI2_K5; O.1.3.K.2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Nauczyciel – mistrz – geneza pojęcia. Geneza i historia pedagogiki. Osoba nauczyciela w ujęciu teoretycznym. Rozwój zawodowy nauczyciela i model świadomości refleksyjnej. Tożsamość zawodowa nauczyciela i jej rodzaje.	

TAKT PEDAGOGICZNY

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W7; B.2.W.2; O.1.1.W.3; B.1.W.5; O.1.1.W.11	zagadnienia związane z zawodem nauczyciela, jego autorefleksją i samorozwojem: rolę nauczyciela i wychowawcy oraz koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zakres oddziaływania nauczyciela w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;
EPI2_W12; B.2.W.4	obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, konieczność poszanowania wszystkich uczestników procesu kształcenia;
EPI2_W12; D.1.W15.	w pogłębionym stopniu potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do własnego rozwoju osobistego: rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się i nawyków systematycznego uczenia się i dbałości o rozwój zainteresowań, budowania samoświadomości, samooceny, odpowiedzialności i siły psychicznej.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U5; B.1.U3. B.1.U4. B.2.U4. B.1.U7..	skutecznie i świadomie komunikować się; porozumieć się w sytuacji konfliktowej; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym; radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
EPI2_U8; D.1.U.6.	podjąć skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym w celu zwiększenia skuteczności działań profilaktycznych, terapeutycznych i wychowawczych.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K3; O.1.3.K.1.	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
EPI2_K5; O.1.3.K.2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w

	działania sprzyjające efektywności edukacyjnej.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Geneza pojęcia „takt pedagogiczny” i jego interpretacje. Pedeutologiczny obszar rozważań nad taktem pedagogicznym. Wartości etyczne (dobro, dobroć, delikatność, zdolność do wybaczenia w relacjach międzyludzkich) jako przejaw taktu pedagogicznego. Budowanie relacji pomiędzy nauczycielem, uczniem i innymi elementami środowiska wychowawczego. Takt jako podstawowy wyznacznik jakości klimatu emocjonalnego w klasie i skuteczności pracy pedagoga.	

OCENIANIE I EWALUACJA W SZKOLE

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W12; D.1.W10.; D.1.W11.	w pogłębionym stopniu zagadnienia związane z procesem oceniania i rolą oceniania w pracy dydaktycznej i wychowawczej; ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny; egzaminy kończące poszczególne etapy edukacyjne, zasady ewaluacji pracy szkoły;
EPI2_W10; O.1.1.W.4.	w pogłębionym stopniu normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; D.1.U.8.; D.1.U.9.	merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać wysiłek uczniów wkładany we własny rozwój, wyjaśnić informacyjną i motywującą rolę oceny i samooceny;
EPI2_U2; O.1.2.U.11.	monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K4; O.1.3.K.6.	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucjach.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Proces oceniania w szkole. Systemy oceniania wewnątrzszkolnego i przedmiotowego. Przygotowanie spójnych zasad oceniania uczniów, z uwzględnieniem ich specjalnych potrzeb edukacyjnych. Egzaminy zewnętrzne. Rodzaje ewaluacji. Ewaluacja wybranych aspektów pracy szkoły.	

SEMINARIUM DYPLOMOWE MAGISTERSKIE -1

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W3; A.1.W2.	miejsce pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w systemie nauk, ich przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi, terminologię stosowaną w obrębie pedagogiki i jej obszarów;
EPI2_W1; A.1.W3.	zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;
EPI2_W8 A.2.W6	zagadnienia z zakresu metodologii projektowania i prowadzenia badań w pedagogice; zna zasady i normy etyczne związane z realizacją badań.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, realizować badania w obszarze nauk społecznych, poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu, przygotować dokumentację związaną z udzielaniem uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
EPI2_U3 A.1.U.4., O.1.2.U.15.	rozdzielać orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułować problemy badawcze, dobierać adekwatne metody, techniki i konstruować narzędzia badawcze;
EPI2_U9; O.1.2.U.18.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K6; B.1.K2.; B.2.K1.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych; okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy w procesie uczenia się.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Warsztat i technika pracy naukowej. Cechy, styl i redagowanie tekstów naukowych. Cel i struktura pracy magisterskiej. Wybór pola badawczego. Technika pracy naukowej, dobór i selekcja literatury.	

BADANIA JAKOŚCIOWE W EDUKACJI – PROJEKT BADAWCZY 1

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W1; A.1.W3.	w pogłębionym stopniu zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;
EPI2_W12; B.2.W.5; O.1.1.W.6.	zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
EPI2_W8 A.2.W6	zagadnienia z zakresu metodologii projektowania i prowadzenia badań w pedagogice; zna zasady i normy etyczne związane z realizacją badań.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U2; A.1.U.1; O1.2.U.3.; B.1.U6.; B.1.U1.; B.1.U2.; B.1.U6.; B.2.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia; identyfikować uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, określać ich potrzeby, dostrzegać mocne i słabe strony tak ucznia, jak i środowiska wychowawczego; obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
EPI2_U3; A.1.U.4.;	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w

O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, realizować badania;
EPI2_U3 A.1.U.4., O.1.2.U.15.	rozdzielać orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułować problemy badawcze, dobierać adekwatne metody, techniki i konstruować narzędzia badawcze; opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań, przygotowywać opracowania poprawne pod względem językowym.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Tematyka badań w zakresie zdolności i twórczości. Wybór ram teoretycznych do badań własnych. Opracowanie założeń metodologicznych. Prowadzenie badań. Opracowanie wyników zgodnie ze standardami badań jakościowych. Wnioski i dyskusja wyników. Opracowanie raportu z badań.	

SEMINARIUM DYPLOMOWE MAGISTERSKIE- 2

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W3; A.1.W2.	miejsce pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w systemie nauk, ich przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi, terminologię stosowaną w obrębie pedagogiki i jej obszarów;
EPI2_W1; A.1.W3.	zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;
EPI2_W8 A.2.W6	zagadnienia z zakresu metodologii projektowania i prowadzenia badań w pedagogice; zna zasady i normy etyczne związane z realizacją badań.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, realizować badania w obszarze nauk społecznych, poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu, przygotować dokumentację związaną z udzielaniem uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
EPI2_U3 A.1.U.4., O.1.2.U.15.	rozdzielać orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułować problemy badawcze, dobierać adekwatne metody, techniki i konstruować narzędzia badawcze; opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań, przygotowywać opracowania poprawne pod względem językowym;
EPI2_U9; O.1.2.U.18.	samodzielne rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Technika pracy naukowej, dobór i selekcja literatury, prezentacja wyników badań. Prezentacja doniesień i badań naukowych z literatury przedmiotu. Problemy etyczne badań naukowych.	

Prowadzenie badań naukowych. Zastosowanie wiedzy i umiejętności metodologicznych we własnym projekcie badawczym. Prowadzenie badań empirycznych. Opracowanie wyników. Proces wnioskowania.

TRANSLATORIUM W JĘZYKU OBCYM

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W12; B.2.W.4	znaczenie kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U7	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K8; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy również w językach obcych oraz z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Tematyka zajęć jest uzgadniana w konkretnym roku akademickim przez prowadzącego konwersatorium z uczestnikami, wiąże się najczęściej ze studiowanym przez nich kierunkiem.	

BADANIA ILOŚCIOWE W EDUKACJI – PROJEKT BADAWCZY 2

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W1; A.1.W3.	w pogłębionym stopniu zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;
EPI2_W12; B.2.W.5; O.1.1.W.6.	w pogłębionym stopniu sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
EPI2_W8 A.2.W6	zagadnienia z zakresu metodologii projektowania i prowadzenia badań w pedagogice; zna zasady i normy etyczne związane z realizacją badań.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U2; A.1.U.1; O1.2.U.3.; B.1.U6.; B.1.U1.; B.1.U2.; B.1.U6.; B.2.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań; zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia; identyfikować uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, określać ich potrzeby, dostrzegać mocne i słabe strony tak ucznia, jak i środowiska wychowawczego; obserwować procesy rozwojowe uczniów; obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, realizować badania, poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;
EPI2_U3 A.1.U.4.,	rozdzielić orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułować problemy badawcze,

O.1.2.U.15.	dobierać adekwatne metody, techniki i konstruować narzędzia badawcze; opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań, przygotowywać opracowania poprawne pod względem językowym.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Tematyka badań w zakresie zdolności i twórczości. Wybór ram teoretycznych do badań własnych. Opracowanie założeń metodologicznych. Etyka prowadzenia badań. Ustalenie ram organizacyjnych. Przeprowadzenie badań. Statystyczne opracowanie wyników. Wnioski i dyskusja wyników. Opracowanie raportu z badań.	

PRAWNE ASPEKTY POMOCY PEDAGOGICZNEJ

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W10; A.1.W1.	w pogłębionym stopniu podstawy teoretyczne pracy z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i rozwojowymi, akty prawne;
EPI2_W7; B.2.W.2; O.1.1.W.3; B.1.W.5; O.1.1.W.11	zagadnienia związane z zawodem nauczyciela, jego autorefleksją i samorozwojem: rolę nauczyciela i wychowawcy oraz koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową –prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów;
EPI2_W6; B.2.W.1; O.1.1.W.8; O.1.1.W.9; O.1.1.W.10	zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego, w pogłębionym stopniu podstawowe zagadnienia prawa oświatowego, krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami;
EPI2_W2; B.2.W.3	w pogłębionym stopniu pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty;
EPI2_W12; B.2.W.5; O.1.1.W.6.	w pogłębionym stopniu sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	przygotować dokumentację związaną z udzielaniem uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K6; B.1.K.2.; B.2.K1.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych; okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy w procesie uczenia się;
EPI2_K7; C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępowi uczniów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Analiza aktów prawnych dotyczących udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Zasady organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Analiza opinii i innych dokumentów ucznia pod kątem konieczności udzielenia mu pomocy psychologiczno-pedagogicznej, z uwzględnieniem jego mocnych stron i trudności rozwojowych. Planowanie i dokumentowanie wsparcia ucznia. Konstruowanie planu działań	

wspierających dostosowanego do potrzeb, zainteresowań i możliwości ucznia szczególnie uzdolnionego. Ocena efektywności udzielanej pomocy zgodnie z wytycznymi wynikającymi z aktualnych aktów prawnych.

WSPÓŁCZESNE NURTY FILOZOFII

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W1; A.1.W3.	w pogłębionym stopniu kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze filozofii. w pogłębionym stopniu kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze filozofii. w pogłębionym stopniu kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze filozofii. w pogłębionym stopniu kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze filozofii.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI1_U1; A.1.U.2. EPI2_U9; O.1.2.U.18.	wykorzystywać posiadaną wiedzę filozoficzną, aby formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy społeczne; komunikować się z użyciem filozoficznej terminologii; oraz wykorzystywać ją w debacie; prezentować i oceniać różne stanowiska filozoficzne oraz krytycznie się do nich odnosić; samodzielnie kształtować i planować własny rozwój poprzez wskazanie istotnych idei i wartości.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K5.; E.1K6.	krytycznej refleksji nad własnymi światopoglądem i posiadanymi ideami filozoficznymi.; realizowania fundamentalnych idei filozoficznych w życiu społecznym i publicznym oraz ich merytorycznego uzasadniania; krytycznej refleksji poznawanych treści filozoficznych oraz ich oceny wobec aktualnych problemów społecznych; merytorycznej oceny i odpowiedzialnego realizowania zadań wynikających z aktualnie wykonywanego zawodu i pełnionej funkcji społecznej.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Wybrane zagadnienia współczesnej filozofii. Źródła i oddziaływanie filozofii współczesnej. Podstawowe nurty w filozofii współczesnej – wybór: filozofia pozytywistyczna, analityczna, pragmatyczna, egzystencjalizm, filozofia życia, personalizm, fenomenologia, filozofia umysłu i ekofilozofia.	

SEMINARIUM DYPLOMOWE MAGISTERSKIE-3

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W3; A.1.W2.	miejsce pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w systemie nauk, ich przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi, terminologię stosowaną w obrębie pedagogiki i jej obszarów;
EPI2_W1; A.1.W3.	zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;

EPI2_W8 A.2.W6	zagadnienia z zakresu metodologii projektowania i prowadzenia badań w pedagogice; zna zasady i normy etyczne związane z realizacją badań.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, realizować badania w obszarze nauk społecznych, poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu, przygotować dokumentację związaną z udzielaniem uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
EPI2_U3 A.1.U.4., O.1.2.U.15.	rozróżniać orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułować problemy badawcze, dobierać adekwatne metody, techniki i konstruować narzędzia badawcze; opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań, przygotowywać opracowania poprawne pod względem językowym;
EPI2_U9; O.1.2.U.18.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K6; B.1.K2.; B.2.K1.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych; okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy w procesie uczenia się.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Warsztat i technika pracy naukowej. Cechy, styl i redagowanie tekstów naukowych. Cel i struktura pracy dyplomowej. Wybór pola badawczego. Technika pracy naukowej, dobór i selekcja literatury, prezentacja wyników badań. Prezentacja doniesień i badań naukowych z literatury przedmiotu. Problemy etyczne badań naukowych. Prowadzenie badań naukowych. Zastosowanie wiedzy i umiejętności metodologicznych we własnym projekcie badawczym. Prowadzenie badań empirycznych. Opracowanie wyników. Proces wnioskowania.	

PRAWA CZŁOWIEKA I PRAWA DZIECKA

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W10; A.1.W1.	kluczowe pojęcia, klasyfikację i akty prawne;
EPI2_W6; B.2.W.1; O.1.1.W.8; O.1.1.W.9; O.1.1.W.10	krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U9; O.1.2.U.18.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K3; O.1.3.K.1.	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
EPI2_K6; O.1.3.K.3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Źródła praw człowieka, hierarchia aktów prawnych. Prawa człowieka w systemie ONZ, Rady Europy, Unii Europejskiej. Konstytucyjny katalog wolności, praw i obowiązków człowieka. Prawo do równego traktowania i zakaz dyskryminacji. Prawo do życia a prawo do decydowania	

o swoim życiu osobistym. Prawo i płęć – sytuacja kobiet w ujęciu międzynarodowym i krajowym. Prawa osób z niepełnosprawnościami w świetle Konwencji ONZ o prawach osób z niepełnosprawnościami. Ochrona praw człowieka. Historia praw dziecka i ich współczesny kształt. Ewolucja praw dziecka. Rola ONZ i organizacji międzynarodowych w ochronie praw dziecka. Prawa i wolności osobiste. Prawa socjalne. Prawa kulturalne. Prawa polityczne. Prawa specjalne. Zastrzeżenia i deklaracje. Protokoły fakultatywne. Komitet Ochrony Praw Dziecka ONZ. Rzecznik Praw Dziecka w Polsce i na świecie.

PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ W EDUKACJI

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W14	ekonomiczne, prawne i etyczne uwarunkowania różnych rodzajów działalności pedagogicznej, w tym zasad zarządzania zasobami własności intelektualnej;
EPI2_W12	zasady tworzenia i rozwoju różnych form indywidualnej przedsiębiorczości w edukacji.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U9; O.1.2.U.18.	samodzielne rozwijać wiedzę i umiejętności z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K3; O.1.3.K.1.	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Sylwetka człowieka przedsiębiorczego i kształtowanie postaw przedsiębiorczych. Elementarne zagadnienia ekonomii. Aktywność człowieka w warunkach gospodarki rynkowej. Przedsiębiorstwo w systemie gospodarczym. Edukacja dla rynku pracy. Ekonomika placówki oświatowej. Przedsiębiorczość w szkole. Pedagog – przedsiębiorca.	

SEMINARIUM DYPLOMOWE MAGISTERSKIE – 4 I ZŁOŻENIE PRACY

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W3; A.1.W2.	miejsce pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w systemie nauk, ich przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi, terminologię stosowaną w obrębie pedagogiki i jej obszarów;
EPI2_W1; A.1.W3.	zna kluczowe pojęcia, modele teoretyczne, historyczne i współczesne uwarunkowania kształcenia w obszarze zdolności i twórczości;
EPI2_W8 A.2.W6	zagadnienia z zakresu metodologii projektowania i prowadzenia badań w pedagogice; zna zasady i normy etyczne związane z realizacją badań;
EPI2_W14	zna zasady zarządzania zasobami własności intelektualnej i stosuje je podczas pisania pracy dyplomowej.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U3; A.1.U.4.; O.1.2.U.15.; O.1.2.U.8.	stosować terminologię z obszaru pedagogiki zdolności i pedagogiki twórczości w bezpośrednim kontakcie z szeroko rozumianym środowiskiem edukacyjnym, profesjonalistami oraz podczas przygotowania opracowań naukowych, realizować badania w obszarze nauk społecznych, poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz

	adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu, przygotować dokumentację związaną z udzielaniem uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
EPI2_U3 A.1.U.4., O.1.2.U.15.	rozdzielać orientacje w metodologii badań pedagogicznych; opracowywać, prezentować i interpretować wyniki badań, wyciągać wnioski, wskazywać kierunki dalszych badań, przygotowywać opracowania naukowe poprawne pod względem językowym;
EPI2_U9; O.1.2.U.18.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K6; B.1.K2.; B.2.K1.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych; okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy w procesie uczenia się.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Warsztat i technika pracy naukowej. Cechy, styl i redagowanie tekstów naukowych. Prezentacja doniesień z badań naukowych w literaturze przedmiotu. Problemy etyczne badań naukowych. Błędy metodologiczne związane z procesem badawczym w naukach społecznych. Zastosowanie wiedzy i umiejętności metodologicznych we własnym projekcie badawczym. Prowadzenie badań empirycznych. Opracowanie wyników. Proces wnioskowania. Opracowanie ostatecznej wersji pracy dyplomowej. Przygotowanie do obrony pracy dyplomowej.	

4.2.OPIS MODUŁU PRZYGOTOWANIA MERYTORYCZNEGO DO NAUCZANIA INFORMATYKI

Celem realizacji Modułu przygotowania merytorycznego do nauczania informatyki jest wyposażenie studenta(tki) w wiedzę i umiejętności z obszaru informatyki wykorzystywanej w edukacji szkolnej. Proponowane treści korespondują z Podstawą programową kształcenia ogólnego w różnych typach szkół i rozszerzają wiedzę informatyczną studentów(tek), zdobytą na wcześniejszych etapach edukacji. Wprowadzane są też zagadnienia nowe, uwarunkowane postępowaniem technologicznym i upowszechnieniem stosowania nowoczesnych urządzeń (roboty edukacyjne, urządzenia mobilne), które w czasie edukacji szkolnej studentów(tek) nie były powszechnie dostępne, jednocześnie program akcentuje świadome korzystanie z narzędzi informatycznych z uwzględnieniem korzyści i zagrożeń dla edukacji płynących z sięgania po nowoczesne technologie. Zakres kształcenia informatycznego jest adekwatny do realizacji zajęć w szkołach podstawowych i średnich, ale jednocześnie uwrażliwia na konieczność śledzenia nowinek technologicznych i stałego samokształcenia.

Moduł zawiera więc przedmioty obowiązkowe oraz do wyboru z zakresu: programowania, kształcenia zdalnego, grafiki komputerowej, modelowania informatycznego oraz zastosowania nowoczesnych technologii w organizacji pracy szkoły i opracowaniu wyników badań empirycznych.

Moduł umożliwi zdobycie 25 punktów ECTS (195 godz.) w ramach następujących przedmiotów:

Nazwa przedmiotu	Liczba punktów ECTS	Liczba godzin
Programowanie	4	30
przedmioty do wyboru z grupy: Edukacja zdalna (Informatyczne narzędzia kształcenia zdalnego albo Platformy e-learningowe i narzędzia komunikacji zdalnej)	3	15
przedmioty do wyboru z grupy: Grafika komputerowa 3D (Modelowanie grafiki 3D albo Projektowanie pomocy dydaktycznych 3D)	2	30
Modelowanie informatyczne	2	15
przedmioty do wyboru z grupy: Narzędzia informatyczne do opracowania wyników badań (Komputerowa analiza danych ilościowych albo Warsztat informatyczny badacza)	2	30
Social learning – wykorzystanie mediów społecznościowych w procesie kształcenia	2	15
Technologie informatyczne w laboratorium innowacji	2	15
Information Technology and Society – wykład monograficzny w języku obcym	4	15
Informatyczne narzędzia organizacji pracy szkoły	2	15
Komputer jako narzędzie zwiększające poziom produktywności i organizacji pracy	2	15

PROGRAMOWANIE

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W9; A.2.W5.	w pogłębionym stopniu możliwości zastosowania oprogramowania komputerowego, w tym języków programowania wyższego rzędu.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10; A.2.U5.	przygotowywać algorytmy, programować w różnych środowiskach programistycznych i językach programowania kierując się przy ich doborze możliwościami programu oraz poziomem kształcenia.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; A1.K1.; B.2.K3.	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności z zakresu informatyki.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Obsługa kompilatora języka wysokiego poziomu oraz opanowanie podstawowych umiejętności programowania. Podstawy języka programowania Java. Sposoby algorytmizacji postępowania. Operacje na liczbach całkowitych, podstawowe instrukcje, typy proste i złożone, drukowanie wartości zmiennych, zmiana wartości zmiennych, kasowanie zmiennych. Konwertowanie zmiennych, operacje na zmiennych. Instrukcja warunkowa. Lista, operacje na listach. Pętla,	

liczby pseudolosowe. Procedury. Szyfrowanie tekstu. Listy, kroki, zbiory, słowniki.

INFORMATYCZNE NARZĘDZIA KSZTAŁCENIA ZDALNEGO

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W1; A.2.W1.	w pogłębionym stopniu związku informatyki z pedagogiką, terminologię stosowaną w obrębie edukacji zdalnej;
EPI2_W13; A.2.W2.	w pogłębionym stopniu specyfikę funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego: człowieka i świata wynikającą z rozwoju cywilizacyjnego oraz możliwości zastosowania nowoczesnych technologii w edukacji, w tym edukacji zdalnej, komplementarnej, wspomaganej komputerowo;
EPI2_W9; A.2.W3.; A.2.W5.	oprogramowanie komputerowe wykorzystywane do kształcenia zdalnego.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U10; A.2.U.1.; O.1.2.U.15.	stosować terminologię z obszaru informatyki w zakresie opisu urządzeń i oprogramowania w porozumiewaniu się z profesjonalistami i osobami niebędącymi specjalistami z różnych dziedzin;
EPI2_U10; A.2.U.5.	dobierać i stosować oprogramowanie komputerowe przeznaczone do kształcenia zdalnego.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K1; A1.K1.; B.2.K3.	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności z zakresu informatyki, dydaktyki informatyki i pedagogiki.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Charakterystyka edukacji zdalnej oraz narzędzi wykorzystywanych w procesie nauczania oraz uczenia się. Narzędzia dedykowane uczeniu się na komputerach i urządzeniach mobilnych ze wskazaniem komplementarności środowisk pracy zdalnej. Narzędzia z obszaru WEB 2.0, narzędzia developerskie i platformy edukacji typu LMS (Learning Management System).	

PLATORMY E-LEARNINGOWE I NARZĘDZIA KOMUNIKACJI ZDALNEJ

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W1; A.2.W1.	w pogłębionym stopniu związku informatyki z pedagogiką, terminologię stosowaną w obrębie edukacji zdalnej;
EPI2_W13; A.2.W2.	w pogłębionym stopniu specyfikę funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego: człowieka i świata wynikającą z rozwoju cywilizacyjnego oraz możliwości zastosowania nowoczesnych technologii w edukacji, w tym edukacji zdalnej, komplementarnej, wspomaganej komputerowo;
EPI2_W9; A.2.W3.; A.2.W5.	oprogramowanie komputerowe wykorzystywane do kształcenia zdalnego.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U10; A.2.U.2.	korzystać z nowoczesnych technologii podczas opracowania koncepcji i materiałów dydaktycznych do edukacji, w tym edukacji zdalnej, komplementarnej i tradycyjnej;
EPI2_U10; A.2.U.5.	dobierać i stosować oprogramowanie komputerowe przeznaczone do kształcenia zdalnego.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K1; A1.K1.;	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności z

B.2.K3.	zakresu informatyki, dydaktyki informatyki i pedagogiki.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Specyfika nauczania zdalnego z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi informatycznych. Przegląd dostępnych platform LMS. Instalacja wybranej platformy LMS. Zarządzanie kontami studentów. Konfiguracja ścieżek szkoleniowych. Realizacja szkoleń z wykorzystaniem kursów, testów, egzaminów, ankiet, forum, chatów, FAQ na platformie elearningowej. Raportowanie i analiza przebiegu szkolenia.	

MODELOWANIE GRAFIKI 3D

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W9; A.2.W3.	w pogłębionym stopniu aspekt techniczny urządzeń komputerowych i sieci teleinformatycznych: budowę i zasady działania urządzeń elektronicznych wykorzystywanych w edukacji;
EPI2_W9; A.2.W5.	w pogłębionym stopniu możliwości zastosowania oprogramowania komputerowego: programów biurowych, graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych w różnych obszarach edukacji;
EPI2_W11; E.1.W8.	zasady projektowania uniwersalnych środków dydaktycznych (podręczniki i pakiety edukacyjne), zasady konstruowania pomocy dydaktycznych, zasady doboru i wykorzystania zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimedialnych w postaci grafiki 3D.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U10; A.2.U.1.; O.1.2.U.15.	stosować terminologię z obszaru informatyki w zakresie opisu urządzeń i oprogramowania w porozumiewaniu się z profesjonalistami i osobami niebędącymi specjalistami z różnych dziedzin;
EPI2_U10; A.2.U5.	stosować oprogramowanie komputerowe: korzystać z programów biurowych, graficznych podczas tworzenia obiektów w grafice 3D;
EPI2_U10; A.2.U2.	korzystać z nowoczesnych technologii podczas opracowania koncepcji i materiałów dydaktycznych do edukacji.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K7; C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępowi uczniów;
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Wprowadzenie do grafiki 3D. Grafika 2D a 3D. Podstawowe pojęcia związane z grafiką 3D. Skanery i drukarki 3D. Programy do grafiki 3D. Techniki modelowania. Konfiguracja interfejsu programu graficznego. Przekształcenia obiektów w przestrzeni trójwymiarowej. Cieniowanie i teksturowanie obiektów trójwymiarowych. Algorytmy oświetlenia globalnego. Metody animacji komputerowej. Tworzenie własnych modeli.	

PROJEKTOWANIE POMOCY DYDAKTYCZNYCH 3D

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W9; A.2.W3.	w pogłębionym stopniu aspekt techniczny urządzeń komputerowych i sieci teleinformatycznych: budowę i zasady działania urządzeń elektronicznych wykorzystywanych w edukacji;
EPI2_W9; A.2.W5.	w pogłębionym stopniu możliwości zastosowania oprogramowania komputerowego: programów biurowych, graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych w różnych obszarach edukacji podczas tworzenia grafiki 3D;
EPI2_W11; E.1.W8.	zasady projektowania uniwersalnych środków dydaktycznych (podręczniki i pakiety edukacyjne), zasady konstruowania pomocy dydaktycznych, zasady doboru i wykorzystania zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimedialnych w postaci grafiki 3D.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10; A.2.U.1.; O.1.2.U.15.	stosować terminologię z obszaru informatyki w zakresie opisu urządzeń i oprogramowania w porozumiewaniu się z profesjonalistami i osobami niebędącymi specjalistami z różnych dziedzin;
EPI2_U10; A.2.U2.	korzystać z nowoczesnych technologii podczas opracowania koncepcji i materiałów dydaktycznych do edukacji, w tym edukacji zdalnej, komplementarnej i tradycyjnej;
EPI2_U10; A.2.U5.	stosować oprogramowanie komputerowe: korzystać z programów graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych do tworzenia obiektów w grafice 3D.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K7; C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępowi uczniów;
EPI2_K1; E.1.K8.; E.1.K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Wprowadzenie do grafiki 3D, podstawowe pojęcia. Programy do tworzenia modeli 3D na potrzeby druku przestrzennego. Rodzaje technologii druku 3D. Projektowanie pomocy dydaktycznej w środowisku do tworzenia modeli 3D. Korzystanie z bibliotek modeli w otwartych zasobach internetowych. Rodzaje i dobór filamentu do wydruku stworzonego modelu. Obsługa i kalibracja drukarki 3D oraz wydruk zaprojektowanej pomocy dydaktycznej.	

MODELOWANIE INFORMATYCZNE

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W1; A.2.W1.	w pogłębionym stopniu związku informatyki z pedagogiką, terminologię związaną z procesem symulacji, modelowania, systemami doradczymi, sztuczną inteligencją.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10A.2.U.1.; A.2.U2; A.2.U5; O.1.2.U.15	przygotowywać algorytmy, programować chatbota; stosować oprogramowanie komputerowe: korzystać z programów biurowych i innych programów specjalistycznych do tworzenia modeli i symulacji zjawisk.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:

EPI2_K1; A1.K1.; B.2.K3.	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności z zakresu informatyki;
EPI2_K7; E.1.K8.; E.1.K9.	kształtowania nawyku systematycznego uczenia się informatyki i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę i podejmowanie różnorodnych problemów wykorzystujących w rozwiązywaniu nowoczesne technologie.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Modelowania informatyczne i symulacje komputerowe. Rodzaje narzędzi informatycznych do modelingu i symulacji i ich obsługa, Rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem modeli informatycznych. Narzędzia MS Excel i AnyLogic. Problematyka wykorzystania sztucznej inteligencji w procesie rozwiązywania problemów. Budowa chatbota na platformie DialogFlow. Przykłady wykorzystania programów do modelowania rzeczywistości (np. symulacja zmian fizjonomii). Systemy doradcze.	

KOMPUTEROWA ANALIZA DANYCH ILOŚCIOWYCH

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W9; A.2.W5.	w pogłębionym stopniu możliwości zastosowania oprogramowania komputerowego: programów biurowych, aplikacji internetowych oraz specjalistycznych programów statystycznych.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10; A.2.U5.	stosować oprogramowanie komputerowe: korzystać z programów biurowych, aplikacji internetowych oraz specjalistycznych programów statystycznych.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Podstawy pracy w środowisku IBM SPSS Statistics. Tworzenie komputerowych baz danych, kodowanie zmiennych. Import, eksport danych między programami. Statystyczny opis zmiennych. Graficzna analiza rozkładów zmiennych. Analizy korelacyjne. Tabele krzyżowe i testy oparte na rozkładzie chi-kwadrat. Testy istotności różnic dla prób niezależnych. Testy istotności różnic dla prób zależnych. Jednoczynnikowa analiza wariancji. Testy nieparametryczne. Analiza rzetelności skal pomiarowych. Tworzenie raportów.	

WARSZTAT INFORMATYCZNY BADACZA

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W9; A.2.W5.	w pogłębionym stopniu możliwości zastosowania oprogramowania komputerowego: programów biurowych, aplikacji internetowych oraz specjalistycznych programów statystycznych.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10; A.2.U5.	stosować oprogramowanie komputerowe: korzystać z programów biurowych, aplikacji internetowych, oraz specjalistycznych programów statystycznych.

	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Wprowadzenie do pracy ze specjalistycznym programem statystycznym. Przygotowanie danych do analizy statystycznej (tworzenie baz danych, współpraca z innymi programami). Opis statystyczny – miary tendencji centralnej, rozproszenia i kształtu rozkładu. Analizy korelacyjne. Tabela i graficzne metody opisu danych. Wnioskowanie statystyczne – testy wykorzystujące rozkład chi-kwadrat, testy istotności różnic dla prób zależnych i niezależnych i ich nieparametryczne odpowiedniki, testy związku. Raport z badania – standardy stosowane w badaniach pedagogicznych.	

SOCIAL LEARNING – WYKORZYSTANIE MEDIÓW SPOŁECZNOŚCIOWYCH W PROCESIE KSZTAŁCENIA

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W13; A.2.W2.	w pogłębionym stopniu specyfikę funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego: człowieka i świata wynikającą z rozwoju cywilizacyjnego oraz możliwości zastosowania nowoczesnych technologii w edukacji, w tym edukacji zdalnej, komplementarnej, wspomaganej komputerowo.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; E.1.U3.	identyfikować powiązania treści przedmiotów informatycznych z innymi treściami nauczania, włączać media społecznościowe w proces uczenia się i nauczania;
EPI2_U11; A.2.U6.	w sposób swobodny i świadomy korzystać z Internetu, kierując się zasadami bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowej, umie wymienić zagrożenia i konsekwencje nieprzestrzegania tych zasad; umie wyszukiwać, weryfikować wiarygodność znalezionych danych oraz prezentować własne opracowania z poszanowaniem praw autorskich.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; A1.K1.; B.2.K3.	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności z zakresu stosowania mediów społecznościowych w edukacji;
EPI2_K3; O.1.3.K.1.	odpowiedzialnego stosowania mediów cyfrowych w działalności zawodowej.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Media społecznościowe jako zjawisko kulturowe, a nie tylko kanał komunikacyjny. Charakterystyka mediów społecznościowych. Nadawcy i odbiorcy mediów społecznościowych. Zasada tryptyku w wykorzystaniu mediów społecznościowych jako środowiska kształcenia. Media społecznościowe, sposób budowania komunikatów pełniących wybrane zadania w procesie edukacyjnym. Dynamika mediów społecznościowych w procesie edukacyjnym. Kontrola i ocena efektów uczenia się realizowana za pomocą mediów społecznościowych. Grafika, podcasty, w mediach społecznościowych. Synergia mediów społecznościowych z innymi narzędziami i kanałami komunikacyjnym. Trwałość działań edukacyjnych na portalach społecznościowych. Przenoszenie działań edukacyjnych stosowanych na portalach społecznościowych do innych przestrzeni Internetu.	

TECHNOLOGIE INFORMATYCZNE W LABORATORIUM INNOWACJI

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W9; A.2.W5.	w pogłębionym stopniu możliwości zastosowania oprogramowania komputerowego: programów biurowych, graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych;
EPI2_W12; E.1.W5.	w pogłębionym stopniu organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla zajęć informatycznych lub rodzaju zajęć: zajęcia laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10; A.2.U5.	stosować oprogramowanie komputerowe: korzystać z programów biurowych, graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; A1.K1.; B.2.K3.	krytycznej oceny posiadanej wiedzy, ciągłego doskonalenia swojej wiedzy i umiejętności z zakresu informatyki, dydaktyki informatyki i pedagogiki;
EPI2_K7; C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępowi uczniów;
EPI2_K7; E.1.K5.; D.1.K5.	kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów w różnych obszarach życia szkolnego i pozaszkolnego oraz wykonywania zadań zespołowych i projektów uczniowskich;
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Koncepcja laboratorium innowacji. Prowadzenie sesji grupowej pracy twórczej w i-Labie. Przegląd technik Icebreakers. Korzystanie z informatycznych narzędzi wspomagających nauczanie aktywizujące typu Electronicbrainstorming, Mind mapping, SWOT itp.	

INFORMATION TECHNOLOGY AND SOCIETY- WYKŁAD MONOGRAFICZNY W JĘZYKU OBCYM

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W9; A.2.W5.	w pogłębionym stopniu możliwości zastosowania oprogramowania komputerowego: programów biurowych, graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych;
EPI2_W12; B.2.W.4	znaczenie kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10; A.2.U.1.; O.1.2.U.15.	stosować terminologię z obszaru informatyki w zakresie opisu urządzeń i oprogramowania w porozumiewaniu się z profesjonalistami i osobami niebędącymi specjalistami z różnych dziedzin;
EPI2_U7	posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K8.;	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i

E.1K9.	korzystania z różnych źródeł wiedzy również w języku obcym, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
--------	--

TREŚCI PROGRAMOWE

The problem of information overload, data selection and knowledge management. Sociological aspects of computer science development. Computer science in education: Computer science as a subject of education, as a tool supporting the process teaching and a tool for organizing the teaching process. Database as the basis for the operation of most IT solutions. Information on the Internet: Assessment of the quality and usefulness of the information found. Basic rules for using internet materials. Copyright and netiquette. ICT security and Electronic signature. Basics of building a computer network. Other applications of computer science: Artificial intelligence, advisory systems, ERP systems.

INFORMATYCZNE NARZĘDZIA ORGANIZACJI PRACY SZKOŁY

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W9; A.2.W5.	w pogłębionym stopniu możliwości zastosowania oprogramowania komputerowego: programów biurowych, graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10; A.2.U.1.; O.1.2.U.15.	stosować terminologię z obszaru informatyki w zakresie opisu urządzeń i oprogramowania w porozumiewaniu się z profesjonalistami i osobami niebędącymi specjalistami z różnych dziedzin;
EPI2_U10; A.2.U5.	stosować oprogramowanie komputerowe: korzystać z programów biurowych, graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Metody informatyczne wspomagające zarządzanie. Źródła informacji o szkole (strona WWW, portale etc.). Aplikacje wspomagające pracę dyrektora i nauczycieli. Praca zespołowa online. Elektroniczny obieg dokumentów. Dzienniki elektroniczne. Narzędzia komunikacji rodziców, uczniów, nauczycieli, kadry zarządzającej. Projekt - „Cyfrowa szkoła”.	

KOMPUTER JAKO NARZĘDZIE ZWIĘKSZAJĄCE POZIOM PRODUKTYWNOŚCI I ORGANIZACJI PRACY

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W9; A.2.W5.	w pogłębionym stopniu możliwości zastosowania oprogramowania komputerowego: programów biurowych, graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10; A.2.U.1.; O.1.2.U.15.	stosować terminologię z obszaru informatyki w zakresie opisu urządzeń i oprogramowania;

EPI2_U10; A.2.U5.	stosować oprogramowanie komputerowe: korzystać z programów biurowych, graficznych, narzędziowych, edukacyjnych, aplikacji internetowych podczas pracy zespołowej.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K1; E.1K8.; E.1K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Wykorzystanie technologii informatycznych, w szczególności aplikacji komputerowych i funkcji systemów operacyjnych, w celu zwiększenie efektywności pracy, a także potencjału poznawczego. Aplikacje do zarządzania informacjami, pracy grupowej. Sposoby efektywnej pracy umysłowej wspomaganą narzędziami informatycznymi. Porządkowanie i selekcja informacji. Zabezpieczenia informacji. Praca grupowa, współdzielenie zasobów.	

4.3. OPIS MODUŁU PRZYGOTOWANIA DYDAKTYCZNEGO DO WYKONYWANIA ZADAŃ PEDAGOGA SZKOLNEGO – PEDAGOGA ZDOLNOŚCI

Celem realizacji Modułu przygotowania dydaktycznego do wykonywania zadań pedagoga szkolnego – pedagoga zdolności jest uzyskanie przez studentów wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych pozwalających na skuteczne wsparcie edukacyjne ucznia zdolnego, zarówno w sferze jego zdolności, jak i możliwych trudności. Moduł ten zawiera również przedmioty, które dotyczą zajęć pozaszkolnych i pozalekcyjnych, podczas których szczególny nacisk jest kładziony na indywidualne zainteresowania uczniów.

Moduł ten jest realizowany podczas 60 godz. zajęć i pozwala na uzyskanie 5 punktów ECTS oraz 2 punkty dzięki praktykom zawodowym u pedagoga szkolnego.

Nazwa przedmiotu	Liczba punktów ECTS	Liczba godzin
Przedmioty do wyboru z grupy: Wpieranie rozwoju uczniów zdolnych w szkole (Szkolna pedagogika zdolności albo Szkolny program wspierania uczniów zdolnych)	3	30
Metodyka zajęć edukacyjno-wychowawczych	2	30
Praktyka u pedagoga szkolnego	2	60

SZKOLNA PEDAGOGIKA ZDOLNOŚCI

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W12; D.1.W3.	w pogłębionym stopniu integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programami nauczania, wychowania i profilaktyki – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia;
EPI2_W12; D.1.W15.	w pogłębionym stopniu potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do własnego rozwoju osobistego: rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się i nawyków systematycznego uczenia się i dbałości o rozwój zainteresowań, budowania samoświadomości, samooceny, odpowiedzialności i siły psychicznej.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U9; D.1.U.5.; O.1.2.U.7.; O.1.2.U.6.	kreować sytuacje wychowawcze służące aktywności i rozwojowi zainteresowań i uzdolnień uczniów, motywowaniu ich do zdobywania wiedzy i prezentacji własnych dokonań oraz skutecznej pracy nad sobą;
EPI2_U4; D.1.U.8.; D.1.U.9.	merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać wysiłek uczniów wkładany we własny rozwój, wyjaśnić informacyjną i motywującą rolę oceny i samooceny, dostosować sprawdzian umiejętności do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K6; O.1.3.K.7.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami,

	specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Szkoła jako miejsce wsparcia ucznia zdolnego. Uczeń zdolny w środowisku rówieśniczym – społeczne funkcjonowanie uczniów zdolnych. Szkoły posiadające osiągnięcia w pracy z uczniem zdolnym vs szkoły nastawione na pokonywanie trudności szkolnych i przeciwdziałanie niepowodzeniom – nastawienie szkoły jako czynnik warunkujący skuteczność działań na rzecz rozwoju zdolności. Merytoryczne, metodyczne i organizacyjne wskazówki dotyczące tworzenia programu wspierania uczniów zdolnych w szkole. Pedagog zdolności – specyfika relacji uczeń-mistrz. Szkoły dla uczniów uzdolnionych – działania integracyjne vs segregacyjne. Szkoły alternatywne, autorskie. Identyfikacja zdolności. Znaczenie oceny szkolnej w rozwoju ucznia zdolnego.</p>	

SZKOLNY PROGRAM WSPIERANIA UCZNIÓW ZDOLNYCH

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W12; D.1.W3.	w pogłębionym stopniu integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programami nauczania, wychowania i profilaktyki – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia;
EPI2_W12; D.1.W15.	w pogłębionym stopniu potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do własnego rozwoju osobistego: rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się i nawyków systematycznego uczenia się i dbałości o rozwój zainteresowań, budowania samoświadomości, samooceny, odpowiedzialności i siły psychicznej.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U9; D.1.U.5.; O.1.2.U.7.; O.1.2.U.6.	kreować sytuacje wychowawcze służące aktywności i rozwojowi zainteresowań i uzdolnień uczniów, motywowaniu ich do zdobywania wiedzy i prezentacji własnych dokonań oraz skutecznej pracy nad sobą;
EPI2_U4; D.1.U.8.; D.1.U.9.	merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać wysiłek uczniów wkładany we własny rozwój, wyjaśnić informacyjną i motywującą rolę oceny i samooceny, dostosować sprawdzian umiejętności do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K6; O.1.3.K.7.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Uwarunkowania środowiskowe wspierania rozwoju uczniów zdolnych. Przykłady istniejących systemowych rozwiązań na rzecz wspierania uczniów zdolnych. Merytoryczne, metodyczne i organizacyjne wskazówki dotyczące tworzenia programu wspierania uczniów zdolnych w szkole. Tworzenie autorskiego, zespołowego projektu "Szkolny program wspierania uczniów zdolnych". Ewaluacja programu wspierania uczniów zdolnych</p>	

METODYKA ZAJĘĆ EDUKACYJNO-WYCHOWAWCZYCH

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:

SZN	
EPI2_W10; B.1.W3.; O.1.1.W.12.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; A.1.U.6.; O.1.2.U.5.	realizować zadania pedagoga szkolnego, w tym związane z udzielaniem pomocy pedagogicznej w zakresie rozwiązywania problemów wychowawczych, wspierania działań edukacyjnych, organizacji działań profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;
EPI2_U5; B.1.U3. B.1.U4. B.2.U4. B.1.U7.	skutecznie i świadomie komunikować się; porozumieć się w sytuacji konfliktowej; nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym; radzić sobie ze stresem i stosować strategię radzenia sobie z trudnościami.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K5; O.1.3.K.2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;
EPI2_K6; O.1.3.K.3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Rola wychowawcy, budowanie zaufania i relacji z członkami zespołu klasowego. Uwarunkowania efektywnej komunikacji emocjonalno-społecznej w klasie. Zasady skutecznej integracji zespołu. Zasady współzycia społecznego. Umiejętność współdziałania podczas realizacji projektów zespołowych. Stres i strategię radzenia sobie z trudnościami. Działania profilaktyczne wobec przemocy rówieśniczej, uzależnień. Sytuacje konfliktowe w klasie i rozwiązywanie problemów. Zainteresowania szkolne i pozaszkolne uczniów.</p>	

PRAKTYKA U PEDAGOGA SZKOLNEGO

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W2; A.1.W4.	psychologiczno-pedagogiczne aspekty pracy pedagoga szkolnego poznawane podczas praktyk zawodowych;
EPI2_W10; B.3.W2.; B.3.W3.	organizację, statut i plan pracy, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego placówki, zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią, w której realizowana jest praktyka;
EPI2_W10; D.2.W1.	zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty, w której realizowana była praktyka pedagoga szkolnego;
EPI2_W10; D.2.W2.	sposób funkcjonowania oraz organizację pracy dydaktycznej szkoły lub placówki systemu oświaty, w której realizowana była praktyka pedagoga szkolnego.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; B.3.U5.	zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
EPI2_U2; B.3.U6.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.

	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K2; D.2K1	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych – pedagogiem szkolnym i innymi nauczycielami w placówce w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Praktyka psychologiczno-pedagogiczna służy nabywaniu i doskonaleniu kompetencji zawodowych pedagoga szkolnego poprzez obserwację połączoną z samodzielnym prowadzeniem zajęć, praktycznego wykorzystywania wiedzy zdobytej podczas studiów do rozwiązywania/projektowania problemów/ działań, zarówno w charakterze wychowawczo-opiekuńczym, jak i dydaktycznym (prowadzenie zajęć pozalekcyjnych, reedukacyjnych, współpraca z poradnią psychologiczno-pedagogiczną). W ramach tych działań zadaniem studentów jest: zapoznanie się z całokształtem funkcjonowania placówki, szczególnie z jej strukturą organizacyjną, ogólnymi planami pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz sposobami ich realizacji; dokonanie ogólnej analizy koncepcji pracy zespołu wspierającego rozwój ucznia, m.in. pedagoga szkolnego, psychologa, logopedy, nauczyciela-wychowawcy, innych specjalistów; poznanie form działań wspierających ucznia organizowanych w ramach zajęć lekcyjno-wychowawczych oraz pozalekcyjnych; zapoznanie z dokumentacją prowadzoną przez pedagoga szkolnego i/lub nauczyciela informatyki; analiza opinii i orzeczeń z poradni psychologiczno-pedagogicznej; hospitacje zajęć informatycznych; obserwacja rozwoju intelektualnego i emocjonalnego uczniów; metody pracy z uczniami zdolnymi i dyslektycznymi; system oceniania oraz formy przygotowywania uczniów do zewnętrznego oceniania, konkursy i olimpiady; prowadzenie dokumentacji dotyczącej obserwowanych zajęć, sytuacji dydaktyczno-wychowawczych – ujęcie ich w protokołach hospitacyjnych zamieszczonych w dzienniku praktyk.</p>	

4.4. OPIS MODUŁU PRZYGOTOWANIA DYDAKTYCZNEGO DO NAUCZANIA INFORMATYKI

Celem realizacji Modułu przygotowania dydaktycznego do nauczania informatyki jest uzyskanie przez studentów wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z zakresu dydaktyki informatyki ze szczególnym uwzględnieniem rozwijania umiejętności informatycznych małych dzieci, metodyki nauczania informatyki oraz praktyk zawodowych. Realizacja modułu wymaga uczestnictwa w 105 godz. zajęć oraz 60 godz. praktyk i skutkuje uzyskaniem 11 punktów ECTS. Moduł realizują następujące przedmioty:

Nazwa przedmiotu	Liczba punktów ECTS	Liczba godz.
Metodyka nauczania informatyki w edukacji wczesnoszkolnej	3	30
Metodyka nauczania informatyki w klasach IV-VIII w szkole podstawowej	2	30
Metodyka nauczania informatyki w szkole ponadpodstawowej	2	30
Metodyka kształcenia komplementarnego	2	15
Praktyka zawodowa – dyplomowa w szkole	2	60

METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W12; C.W6.	w pogłębionym stopniu sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów w zakresie przedmiotów informatycznych: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela;
EPI2_W12; E.1.W2.	w pogłębionym stopniu podstawę programową nauczania informatyki w edukacji wczesnoszkolnej, cele kształcenia i treści nauczania, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć;
EPI2_W12; E.1.W3.	w pogłębionym stopniu integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania informatyki – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału;
EPI2_W12; E.1.W7.	w pogłębionym stopniu organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla zajęć informatycznych lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:

EPI2_U4; E.1.U.2.	przeanalizować rozkład materiału; przygotować własny rozkład materiału;
EPI2_U4; E.1.U.3.	identyfikować powiązania treści przedmiotów informatycznych z innymi treściami nauczania.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K3; B.1.K1.; A.1.K1.; B.2.K4.	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym w kontekście zmieniających się warunków technologicznych i społecznych, współpracy z nauczycielami i specjalistami oraz osobami ze środowiska lokalnego w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Cele, metody i środki dydaktyczne stosowane w edukacji informatycznej w klasach 1-3 szkoły podstawowej. Analiza podstawy programowej pod kątem realizacji treści informatycznych i rozwijania myślenia programistycznego w edukacji wczesnoszkolnej. Przegląd i omówienie wybranych programów nauczania, podręczników, pomocy dydaktycznych i portali internetowych. Przegląd programów, platform i aplikacji edukacyjnych. Projekt cyklu zajęć informatycznych i interdyscyplinarnych projektów edukacyjnych. Tworzenie scenariuszy lekcji, tradycyjnych i interaktywnych kart pracy. Wykorzystanie tablicy multimedialnej na zajęciach komputerowych.	

METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI W KLASACH IV-VIII W SZKOLE PODSTAWOWEJ

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W12; E.1.W2.	w pogłębionym stopniu podstawę programową nauczania informatyki, cele kształcenia i treści nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć;
EPI2_W12; E.1.W3.	w pogłębionym stopniu integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania informatyki – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; E.1.U.3.	identyfikować powiązania treści przedmiotów informatycznych z innymi treściami nauczania;
EPI2_U4; E.1.U.5.; O.1.2.U.6.; O.1.2.U.7.	kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów w obszarze nauk technicznych oraz popularyzacji wiedzy z obszaru informatyki;
EPI2_U4; E.1.U.10.	rozpoznać typowe dla obszaru informatyki błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K3; B.1.K1.; A.1.K1.; B.2.K4.	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym w kontekście zmieniających się warunków technologicznych i społecznych, współpracy z nauczycielami i specjalistami oraz osobami ze środowiska lokalnego w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Podstawa programowej nauczania informatyki w szkole podstawowej (klasy 4-8), kryteria doboru programów nauczania, analiza wybranych programów nauczania. Zasady i metody prowadzenia zajęć informatycznych na poziomie szkoły podstawowej. Opracowywanie niezbędnej dokumentacji w zakresie nauczania informatyki na poziomie szkoły podstawowej: program nauczania, rozkład materiału, przedmiotowy system oceniania, scenariusze zajęć informatycznych. Dostosowanie metod i form kształcenia do uczniów zdolnych i uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych w czasie zajęć informatycznych. Przygotowanie uczniów	

do konkursów i olimpiad informatycznych organizowanych na poziomie szkoły podstawowej.

METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI W SZKOLE PONADPODSTAWOWEJ

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W12; E.1.W2.	w pogłębionym stopniu podstawę programową nauczania przedmiotów informatycznych, cele kształcenia i treści nauczania, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu informatyka oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotów informatycznych;
EPI2_W11; E.1.W4.	w pogłębionym stopniu kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela informatyki, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U4; E.1.U3.	identyfikować powiązania treści przedmiotów informatycznych z innymi treściami nauczania;
EPI2_U4; E.1.U5.; O.1.2.U.6.; O.1.2.U.7.	kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów w obszarze nauk technicznych oraz popularyzacji wiedzy z obszaru informatyki.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K3; B.1.K1.; A.1.K1.; B.2.K4.	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym w kontekście zmieniających się warunków technologicznych i społecznych, współpracy z nauczycielami i specjalistami oraz osobami ze środowiska lokalnego w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Specyfika edukacji ponadpodstawowej. Uwarunkowania osobowościowe, rozwojowe oraz środowiskowe kształtowania się motywacji do uczenia się informatyki w szkole ponadpodstawowej. Planowanie i dokumentowanie procesu dydaktycznego z zakresu informatyki na poziomie szkoły ponadpodstawowej. Praca z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniami uzdolnionymi w zakresie informatyki. Przygotowanie uczniów do konkursów oraz egzaminów zewnętrznych z informatyki. Instytucje oraz formy i środki wspierające pracę nauczyciela informatyki.</p>	

METODYKA KSZTAŁCENIA KOMPLEMENTARNEGO

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i SZN	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:
EPI2_W13; A.2.W2.	w pogłębionym stopniu specyfikę funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego: człowieka i świata wynikającą z rozwoju cywilizacyjnego oraz możliwości zastosowania nowoczesnych technologii w edukacji, w tym edukacji zdalnej, komplementarnej, wspomaganej komputerowo;
EPI2_W12; E.1.W5.	w pogłębionym stopniu konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla przedmiotów informatycznych;

EPI2_W12; E.1.W13.	w pogłębionym stopniu znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych w kontekście wykorzystania nowoczesnych technologii i pracy zdalnej;
EPI2_W12; E.1.W15.	w pogłębionym stopniu potrzebę i sposób kształtowania u ucznia: pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się informatyki i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie.
W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:	
EPI2_U10; A.2.U2.	korzystać z nowoczesnych technologii podczas opracowania koncepcji i materiałów dydaktycznych do edukacji, w tym edukacji zdalnej, komplementarnej i tradycyjnej;
EPI2_U11; A.2.U6.	w sposób swobodny i świadomy korzystać z Internetu, kierując się zasadami bezpieczeństwa korzystania z sieci komputerowej, umie wymienić zagrożenia i konsekwencje nieprzebrzegania tych zasad; umie wyszukiwać, weryfikować wiarygodność znalezionych danych oraz prezentować własne opracowania z poszanowaniem praw autorskich;
EPI2_U4; E.1.U5.; O.1.2.U.6.; O.1.2.U.7.	kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów w obszarze nauk technicznych oraz popularyzacji wiedzy z obszaru informatyki;
EPI2_U4; D.1.U.7.; O.1.2.U.2.	dobierać metody pracy indywidualnej i z grupą środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych.
W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:	
EPI2_K7; E.1.K8.; E.1.K9.	kształtowania nawyku systematycznego uczenia się informatyki i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę i podejmowanie różnorodnych problemów wykorzystujących w rozwiązywaniu nowoczesne technologie.
EPI2_K1; E.1.K8.; E.1.K9.	kształtowania nawyku systematycznego i samodzielnego uczenia się przez całe życie i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, krytycznej analizy informacji, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych, korzystania z wiedzy ekspertów.
TREŚCI PROGRAMOWE	
Teoretyczne podstawy kształcenia komplementarnego. Klasyfikacja modeli zajęć w formie b-learning. Formułowanie celów, określanie form, metod i środków dydaktycznych. Reguły selekcji tematycznej i struktury treści materiałów. Rola nauczyciela i sposoby motywowania uczniów. Ewaluacja zajęć komplementarnych; niepowodzenia dydaktyczne. Znaczenie wyboru narzędzi technologicznych i materiałów pomocniczych. Elementy koncepcji myślenia projektowego (design thinking). Tworzenie rozkładu materiału nauczania – proporcje i kolejność zajęć stacjonarnych i zdalnych, projektowanie scenariuszy lekcji zdalnych oraz zbioru zadań interaktywnych, a także organizacja właściwych metod komunikacji synchronicznej i niesynchronicznej. Planowanie oraz realizacja zajęć w trybie blended learning z wykorzystaniem wirtualnych środowisk edukacyjnych w chmurze (cloudcomputing), platform e-learningowych, masowych otwartych kursów internetowych (MOOC'S), aplikacji oraz innych narzędzi cyfrowych. Przykłady e-learningowych projektów edukacyjnych skierowanych do uczniów szkół podstawowych i nauczycieli.	

PRAKTYKA ZAWODOWA – DYPLMOWA W SZKOLE

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Symbol efektu kierunkowego i	W zakresie WIEDZY absolwent(ka) zna i rozumie:

SZN	
EPI2_W2; A.1.W4.	psychologiczno-pedagogiczne aspekty nauczania informatyki i pracy pedagoga szkolnego poznawane podczas praktyk zawodowych;
EPI2_W12; E.1.W15.	w pogłębionym stopniu miejsce zajęć profilaktyczno-wychowawczych i edukacyjnych w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych;
EPI2_W12; D.1.W8.	sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego;
EPI2_W10; D.2.W3.	rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty, w której realizowana była praktyka pedagoga szkolnego.
	W zakresie UMIEJĘTNOŚCI absolwent(ka) potrafi:
EPI2_U10; A.2.U.1.; O.1.2.U.15.	stosować terminologię z obszaru informatyki w zakresie opisu urządzeń i oprogramowania w porozumiewaniu się z profesjonalistami i osobami niebędącymi specjalistami z różnych dziedzin;
EPI2_U10; A.2.U2.	korzystać z nowoczesnych technologii podczas opracowania koncepcji i materiałów dydaktycznych do edukacji, w tym edukacji zdalnej, komplementarnej i tradycyjnej;
EPI2_U8; C.U.2.; O.1.2.U.9.	zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej animować i monitorować zespołowe działania uczniów.
	W zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH absolwent(ka) jest gotów/gotowa do:
EPI2_K2; D.2K1	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych – pedagogiem szkolnym i innymi nauczycielami w placówce w celu poszerzenia swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.
TREŚCI PROGRAMOWE	
<p>Praktyka psychologiczno-pedagogiczna służy doskonaleniu kompetencji zawodowych przyszłego nauczyciela informatyki i pedagoga szkolnego poprzez samodzielne prowadzenie zajęć, praktycznego wykorzystywania wiedzy zdobytej podczas studiów do rozwiązywania/projektowania problemów/ działań zarówno w charakterze wychowawczo-opiekuńczym, jak i dydaktycznym (prowadzenie zajęć pozalekcyjnych, reedukacyjnych, współpraca z poradnią psychologiczno-pedagogiczną). W ramach tych działań zadaniem studentów jest: zapoznanie się z całokształtem funkcjonowania placówki, szczególnie z jej strukturą organizacyjną, ogólnymi planami pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz sposobami ich realizacji; dokonanie ogólnej analizy koncepcji pracy zespołu wspierającego rozwój ucznia, m.in. pedagoga szkolnego, psychologa, logopedy, nauczyciela-wychowawcy, innych specjalistów; poznanie form działań wspierających ucznia organizowanych w ramach zajęć lekcyjno-wychowawczych oraz pozalekcyjnych; zapoznanie z dokumentacją prowadzoną przez pedagoga szkolnego i/lub nauczyciela informatyki; analiza opinii i orzeczeń z poradni psychologiczno-pedagogicznej; hospitacje zajęć informatycznych; obserwacja rozwoju intelektualnego i emocjonalnego uczniów; metody pracy z uczniami zdolnymi i dyslektycznymi; system oceniania oraz formy przygotowywania uczniów do zewnętrznego oceniania, konkursy i olimpiady; prowadzenie dokumentacji dotyczącej obserwowanych zajęć, sytuacji dydaktyczno-wychowawczych – ujęcie ich w protokołach hospitacyjnych zamieszczonych w dzienniku praktyk.</p>	

